

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Tiedonantoja

Tuomioistuim

TUOMIOISTUIN

2004/C 7/01

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 6 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-4/01 (Employment Tribunal at Croydonin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Serene Martin, Rohit Daby ja Brian Willis vastaan South Bank University (Direktiivi 77/187/ETY – Työntekijöiden oikeuksien turvaaminen yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä – Varhaiseläke ja siihen liittyvät etuudet)

1

2004/C 7/02

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 20 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-8/01 (Østre Landsretin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Assurandør-Societetet, joka edustaa Taksatorringeniä, vastaan Skatteministeriet (Kuudes arvonlisäverodirektiivi – 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan f alakohta ja 13 artiklan B kohdan a alakohta – Riippumattomien yhteenliittymien suorittamien palvelujen sellainen vapautus arvonlisäverosta, joka ei ole omiaan johtamaan kilpailun vääristymiseen – Vakuutustoiminnan ja vakuutustoimintaan liittyvien vakuutuksenvälittäjän ja vakuutusasiamiehen suorittamien palvelujen vapautus – Moottoriajoneuvojen vahinkotarkastukset, jotka suorittaa yhdistys jäseninään olevien vakuutusyhtiöiden puolesta)

2

2004/C 7/03

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 6 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-45/01 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Christoph-Dornier-Stiftung für Klinische Psychologie vastaan Finanzamt Gießen (Arvonlisävero – Kuudennen direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan b ja c alakohta – Vapautus arvonlisäverosta – Psykoterapeuttinen hoito, jota yksityisoikeudellisen, yleishyödylliseksi laitokseksi tunnustetun säätiön ylläpitämällä sairaalainfrastruktuurin ulkopuolisella vastaanotolla antavat diplomipsykologit, jotka eivät ole laillistettuja lääkäreitä – Välitön oikeusvaikutus)

3

FI

2

(Jatkuu kääntöpuolella)

2004/C 7/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 6 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-101/01 (Göta hovrätten esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Bodil Lindqvist (Direktiivi 95/46/EY – Soveltamisala – Henkilötietojen julkaiseminen Internetissä – Julkaisupaikka – Henkilötiedon käsite – Sananvapaus – Jäsenvaltion lainsäädännössä vahvistetun vahvemman henkilötietosuojaan yhteensopivuus direktiivin 95/46/EY kanssa)	3
2004/C 7/05	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 20 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-126/01 (cour administrative d'appel de Lyonin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie vastaan GEMO SA (Valtiontuet – Eläinjätteen käsittelyä koskevan julkisen palvelun rahoittaminen lihanostoista perittävällä maksulla – EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 87 artikla) tulkinta)	4
2004/C 7/06	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 20 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-152/01 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Kyocera Electronics Europe GmbH vastaan Hauptzollamt Krefeld (Yhteinen tullitariffi – Tullausarvo – Kauppa-arvon määrittäminen – Rahoitussopimuksen perusteella maksettavia korkoja ei oteta huomioon – Edellytykset – Tosiasiallisesti maksetusta tai maksettavasta hinnasta erotetut korkokulut – Ilmoitus, jossa ei mainita maksettavia tai maksettuja korkoja)	5
2004/C 7/07	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 13 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-209/01 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Theodor Schilling ja Angelika Fleck-Schilling vastaan Finanzamt Nürnberg-Süd (Työntekijöiden vapaa liikkuvuus – Euroopan yhteisöjen virkamiehet ja muu henkilöstö – Verotuksellisen kotipaikan säilyttäminen lähtöjäsenvaltiossa – Tulovero – Kotiapulaisesta aiheutuvien menojen vähentäminen)	5
2004/C 7/08	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 20 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-212/01 (Landesgericht Innsbruckin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Margarete Unterpertinger vastaan Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter (Kuudes arvonlisäverodirektiivi – Lääkärin ammatin ja muiden lääketieteen ammattien kuin lääkärin ammatin harjoittamisen yhteydessä tapahtuvasta hoidon antamisesta henkilölle koostuvien suoritusten vapautus arvonlisäverosta – Lääkärinlausunto)	6
2004/C 7/09	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 18 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-216/01 (Handelsgericht Wienin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Budějovický Budvar, národní podnik vastaan Rudolf Ammersin GmbH (Maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suoja – Jäsenvaltion ja kolmannen maan kahdenvälinen sopimus, jolla suojataan tämän kolmannen maan maantieteellisiä lähtöisyysmerkintöjä – EY 28 ja EY 30 artikla – Asetus N:o 2081/92 – EY 307 artikla – Valtioseuraanto sopimusasioissa)	6
2004/C 7/10	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 6 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-243/01 (Tribunale di Ascoli Piceno esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Piergiorgio Gambelli ym. (Sijoittautumisoikeus – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Urheilutapahtumia koskevien vetojen kerääminen yhdessä jäsenvaltiossa ja välittäminen Internetin välityksellä toiseen jäsenvaltioon – Kielto rikosoikeudellisten seuraamusten uhalla – Jäsenvaltion lainsäädäntö, jonka mukaan tietyille elimille on varattu oikeus vetojen keräämiseen)	7

2004/C 7/11	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 25 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-278/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen – Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, jossa jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen todetaan – Täytäntöönpanon laiminlyönti – EY 228 artikla – Rahamääräiset seuraamukset – Uhkasakko – Uimaveden laatu – Direktiivi 76/160/ETY)	7
2004/C 7/12	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 6 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-293/00: Alankomaiden kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Yhteisön taloudellisen tuen kokonaismäärästä klassisen sikaruton hävittämiseksi Alankomaista vuonna 1997 25 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2000/362/EY kumoaminen)	8
2004/C 7/13	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 13 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-294/01 (Tribunale civile di Bologna esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Granarolo SpA vastaan Comune di Bologna (Maatalous – Lämpökäsitellyn maidon tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevat terveysäännöt – Tavaroiden vapaa liikkuvuus – Kansallinen lainsäädäntö, jossa vahvistetaan korkeassa lämpötilassa pastöroidun maidon viimeinen käyttöpäivä)	9
2004/C 7/14	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 20 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-296/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivin 90/220/ETY täytäntöönpanon laiminlyönti – Geneettisesti muunnetut organismit)	9
2004/C 7/15	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 20 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-307/01 (Duties Tribunal, Londonin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Peter d'Ambrumenil ja Dispute Resolution Services Ltd vastaan Commissioners of Customs & Excise (Kuudes arvonlisäverodirektiivi – Lääkärin ammatin ja muiden lääketieteellisten ammattien kuin lääkärin ammatin harjoittamisen yhteydessä tapahtuvasta hoidon antamisesta henkilölle koostuvien suoritusten vapautus arvonlisäverosta)	10
2004/C 7/16	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 6 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-311/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Alankomaiden kuningaskunta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen – Sosiaaliturva – Asetuksen N:o 1408/71 69 ja 71 artikla – Työttömyysetuudet – Rajatyöntekijät – Oikeus etuuksiin säilyy, kun työntekijä hakee työtä toisessa jäsenvaltiossa)	11
2004/C 7/17	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 13 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-313/01 (Corte suprema di cassazione esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Christine Morgenbesser vastaan Consiglio dell'Ordine degli avvocati di Genova (Sijoittautumisvapaus – Kirjoittautuminen praticantien (asianajajaharjoittelija) luetteloon – Tutkintotodistusten tunnustaminen – Säänneltyyn toimintaan ryhtyminen) ..	11
2004/C 7/18	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 20 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-340/01 (Oberster Gerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Carlito Abler ym. vastaan Sodexo MM Catering Gesellschaft mbH, Sanrest Großküchen Betriebsgesellschaft mbH:n osallistuessa asian käsittelyyn (Sosiaalipolitiikka – Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Yrityksen luovutus – Työntekijöiden oikeuksien turvaaminen – Direktiivi 77/187/ETY – Soveltamisala – Luovutuksen käsite)	12

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2004/C 7/19	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 20 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-356/01: Itävallan tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Itävallan kautta kulkeville raskaille tavarankuljetusajoneuvoille vahvistettu ekopistejärjestelmä – Komission kieltäytyminen vähentämästä vuoden 2001 ekopisteiden lukumäärää – Laillisuus)	12
2004/C 7/20	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 6 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-358/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – EY 28 artikla – Kielto myydä nimikkeellä "limpiador con lejía" (valkaisuainetta sisältävä puhdistusaine) varustettuja tuotteita, joita laillisesti valmistetaan ja myydään muissa jäsenvaltioissa, jos nämä tuotteet sisältävät aktiivista klooria alle 35 g/l)	13
2004/C 7/21	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 16 päivänä lokakuuta 2003 asiassa C-363/01 (Oberlandesgericht Frankfurt am Mainin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Flughafen Hannover-Langenhagen GmbH vastaan Deutsche Lufthansa AG (Lentoliikenne – Pääsy maahuolinnan markkinoille yhteisön lentoasemilla – Direktiivi 96/67/EY – 16 artikla – Maksun periminen mahdollisuudesta lentoaseman rakennelmien ja laitteiden käyttämiseen – Edellytykset)	13
2004/C 7/22	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 6 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-413/01 (Verwaltungsgerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Franca Ninni-Orasche vastaan Bundesminister für Wissenschaft, Verkehr und Kunst (Työntekijöiden vapaa liikkuvuus – EY:n perustamissopimuksen 48 artikla (josta on muutettuna tullut EY 39 artikla) – Työntekijän käsite – Lyhytaikainen työsopimus, jonka kesto on määritetty etukäteen – Työntekijän aseman säilyttäminen työsopimuksen päättymisen jälkeen – Asetuksen N:o 1612/68 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen sosiaalisten etujen myöntämisedellytykset – Opintotuki)	14
2004/C 7/23	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 20 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-416/01 (Tribunal Supremón esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Sociedad Cooperativa General Agropecuaria (ACOR) vastaan Administración General del Estado, Ebro Puleva SA:n, aiemmin Azucarera Ebro Agrícolas SA, ja Azucareras Reunidas de Jaén SA:n osallistuessa asian käsittelyyn (Sokerialan yhteinen markkinajärjestely – Kiintiöiden uudelleen jakaminen tai niiden siirtäminen – Neuvoston asetusten N:o 1785/81, N:o 193/82 ja N:o 1260/2001 tulkinta – Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten päätös määrätä sokerialan yritysten sulautumisen hyväksyessään sokerintuotantokiintiöiden uudelleen jakamisesta – Myynti julkisella huutokaupalla – Kiintiöiden siirtäminen vastiketta vastaan)	14
2004/C 7/24	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 6 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-434/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 92/43/ETY – Luontotyyppien suojelu – Luonnonvarainen eläimistö ja kasvisto)	15
2004/C 7/25	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 6 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-501/01: Alankomaiden kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Yhteisön tuen kokonaismäärästä klassisen sikaruton hävittämiseksi Alankomaista vuonna 1998 17 päivänä lokakuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2001/739/EY kumoaminen)	15

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2004/C 7/26	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 13 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-42/02 (Ålands förvaltningsdomstolin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Diana Elisabeth Lindman (Palvelujen tarjoamisen vapaus – Arpajaislipukkeet – Toisessa jäsenvaltiossa toimeenpannuissa arpajaisissa voitettu summa – Tulovero – Arpajaisvero – Ahvenanmaan erityissäätely)	16
2004/C 7/27	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 6 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-78/02 (Dioikitiko Efeteio Athinonin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Elliniko Dimosio vastaan Maria Karageorgou (C-78/02) Katina Petrova (C-79/02) Loukas Vlachos (C-80/02) (Kuudes arvonlisäverodirektiivi – 21 artiklan 1 kohdan c alakohta – Verovelvolliset – Henkilö, joka mainitsee veron laskussa – Vero, jonka verovelvollisuuden ulkopuolelle jätetty henkilö on maksanut virheellisesti ja joka on merkitty kyseisen henkilön laatimaan laskuun)	16
2004/C 7/28	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 13 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-153/02 (Giudice di pace di Genovan esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Valentina Neri vastaan European School of Economics (ESE Insight World Education System Ltd) (Sijoittautumisvapaus – Tutkintojen tunnustaminen – Jäsenvaltioon sijoittautuneen yliopiston myöntämä tutkinto – Toisessa jäsenvaltiossa myönnettävään tutkintoon valmistava ja toisen koulutuslaitoksen järjestämä koulutus)	17
2004/C 7/29	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (neljäs jaosto) 17 päivänä lokakuuta 2003 asiassa C-35/02 (Bundesverwaltungsgerichtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Landes-zahnärztekammer Hessen vastaan Markus Vogel, Landesärztekammer Hessenin ja Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgerichtin osallistuessa asian käsittelyyn (Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Sijoittautumisvapaus – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Direktiivit 78/686/ETY ja 78/687/ETY – Lääkärin harjoittama hammaslääkäritoiminta)	17
2004/C 7/30	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys 11 päivänä heinäkuuta 2003 asiassa C-161/03 (Commission de conciliation et d'expertise douanièren esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Administration des douanes vastaan Centrale d'achat française pour l'outre-mer SA (Cafom) ja Samsung Electronics France (Ennakkoratkaisupyyntö – Yhteisöjen tuomioistuimen toimivallan puuttuminen)	18
2004/C 7/31	Asia C-442/03 P: P&O European Ferriesin (Vizcaya) SA:n 20.10.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston (laajennettu kokoonpano) yhdistetyissä asioissa T-116/01, P&O European Ferries vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, väliintulijana kantajan puolella Diputación Foral de Vizcaya ja T-118/01, Diputación Foral de Vizcaya vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, väliintulijana kantajan puolella P&O European Ferries, 5.8.2000 antamasta tuomiosta	18
2004/C 7/32	Asia C-447/03: Euroopan yhteisöjen komission 22.10.2003 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	19
2004/C 7/33	Asia C-451/03: Corte d'Appello di Milano, Sezione Prima Civile 15.10.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti s.r.l. Notaari Giuseppe Calafiori sekä väliintulijana P.M., edustajanaan Corte d'Appello di Milanon tuomiopiirissä toimiva yleinen syyttäjä	20

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2004/C 7/34	Asia C-452/03: High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division 17.10.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) RAL (Channel Islands) Ltd, 2) RAL Ltd, 3) RAL Services Ltd, 4) RAL Machines Ltd vastaan Comissioners of Customs and Excise	21
2004/C 7/35	Asia C-453/03: High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) 23.10.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) ABNA Ltd, 2) Denis Brinicompe (partnership), 3) BOCM Pauls Ltd, 4) Devenish Nutrition Ltd, 5) Nutrition Services (International) Ltd, 6) Primary Diets Ltd vastaan 1) Secretary of State for Health, 2) Food Standards Agency	22
2004/C 7/36	Asia C-456/03: Euroopan yhteisöjen komission 27.10.2003 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	22
2004/C 7/37	Asia C-457/03: Tribunale di Bergamo 3.8.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Azienda Agricola Albergati Giovanni Angelo vastaan AGEA (Agenzia Erogazioni in Agricoltura) ja Coop Latte 2005 scarl	23
2004/C 7/38	Asia C-458/03: Bolzanon provinssin autonomisen maakunnan Verwaltungsgericht 27.9.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Parking Brixen G-m.b.H vastaan Brixenin kunta ja Stadtwerke Brixen A.G.	23
2004/C 7/39	Asia C-459/03: Euroopan yhteisöjen komission 30.10.2003 Irlantia vastaan nostama kanne	24
2004/C 7/40	Asia C-461/03: College van Beroep voor het bedrijfsleven 24.10.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Gaston Schul Douane-Expeditieur B.V. vastaan Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	24
2004/C 7/41	Asia C-464/03: Espanjan kuningaskunnan 4.11.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	24
2004/C 7/42	Asia C-468/03: London Tribunal Centre 29.10.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Overland Footwear Ltd vastaan Comissioners of Customs and Excise	25
2004/C 7/43	Asia C-474/03: Euroopan yhteisöjen komission 17.11.2003 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne	25
2004/C 7/44	Asia C-479/03: Euroopan yhteisöjen komission 18.11.2003 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne	26

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2004/C 7/45	Asia C-481/03: Euroopan yhteisöjen komission 19.11.2003 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne	26
2004/C 7/46	Asia C-482/03: Euroopan yhteisöjen komission 19.11.2003 Irlantia vastaan nostama kanne	27
2004/C 7/47	Asia C-483/03: Euroopan yhteisöjen komission 19.11.2003 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	27
2004/C 7/48	Asian C-62/02 poistaminen rekisteristä	27
2004/C 7/49	Asian C-163/02 poistaminen rekisteristä	28
2004/C 7/50	Asian C-326/02 poistaminen rekisteristä	28
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2004/C 7/51	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 23 päivänä lokakuuta 2003 asiassa T-65/98: Van den Bergh Foods Ltd vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne – Kilpailu – Perustamissopimuksen 85 ja 86 artikla (joista on tullut EY 81 ja 82 artikla) – Heräteostosjätelöt – Pakastesäilyttimien toimittaminen vähittäiskauppiaille – Yksinoikeuslauseke – Markkinoille pääsyn esteet – Omistusoikeudet – EY:n perustamissopimuksen 222 artikla (josta on tullut EY 295 artikla)	29
2004/C 7/52	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 30 päivänä syyskuuta 2003 yhdistetyissä asioissa T-191/98, T-212/98–T-214/98, Atlantic Container Line AB ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kilpailu – Linjakonferenssit – Asetus N:o 4056/86 – Ryhmäpoikkeus – Yksittäispoikkeus – Yhteinen määräävä markkina-asema – Väärinkäyttö – Palvelusopimukset – Linjakonferenssin uudet jäsenet – Kilpailun rakenteeseen puuttuminen – Ryhmäpoikkeuksen peruuttaminen – Sakot – Puolustautumisoikeudet)	29
2004/C 7/53	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 16 päivänä lokakuuta 2003 asiassa T-148/00: The Panhellenic Union of Cotton Ginners and Exporters vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtiontuki – Tasoitusmaksu – Tukien rahoittamistapa – Puuvillaa koskeva yhteisön tukijärjestelmä – Kumoamiskanne – Tutkittavaksi ottaminen – Kannekelpoiset toimet – Komission kieltäytyminen jatkamasta jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättämistä koskevaa menettelyä – Oikeussuojakeinojen erillisyyden periaate)	30
2004/C 7/54	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 21 päivänä lokakuuta 2003 asiassa T-368/00: General Motors Nederland BV ja Opel Nederland BV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kilpailu – Autojen jälleenmyynti – EY 81 artikla – Asetus N:o 123/85 ja N:o 1475/95 – Markkinoiden eristäminen – Viennin rajoittamiseen tähtäävä yleisstrategia – Toimitusten rajoittaminen – Rajoittava bonusjärjestelmä – Vientikielto – Sakko – Kilpailusääntöjen rikkomisen vakavuus ja kesto – Suhteellisuus – Sakkojen laskemista koskevat suuntaviivat)	30

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2004/C 7/55	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 16 päivänä lokakuuta 2003 asiassa T-47/01: Co-Frutta Soc. coop. rl vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne – Oikeus tutustua asiakirjoihin – Päätös 94/90/EHTY, EY, Euratom – Hylkääminen – Laajitus – Harkintavallan väärinkäyttö)	31
2004/C 7/56	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 23 päivänä lokakuuta 2003 asiassa T-255/01: Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures Co. Ltd ja Zhejiang Yankon Group Co. Ltd vastaan Euroopan unionin neuvosto (Polkumyynti – Normaaliarvon määrittäminen – Markkinatalousolosuhteet – Vastaava maa – Asetuksen N:o 384/96 2 artiklan 7 kohta)	31
2004/C 7/57	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 23 päivänä lokakuuta 2003 asiassa T-279/01, Giorgio Lebedef vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Arviointikertomus – Arviointikertomuksen myöhästynyt vahvistaminen – Vahingonkorvauskanne)	32
2004/C 7/58	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 21 päivänä lokakuuta 2003 asiassa T-302/01, Gerhard Birkhoff vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 2 artiklan 5 kohta – Vakavasti sairaan tai vammaisen täysi-ikäisen, huollettavana olevan lapsen lapsilisän poistaminen – Perusteltu luottamus)	32
2004/C 7/59	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 22 päivänä lokakuuta 2003 asiassa T-311/01: Les Éditions Albert René vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki – Väitemenettely – Aikaisempi yhteisön tavaramerkki ASTERIX – Sanan "starix" sisältävän kuviomerkin rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi koskeva hakemus – Suhteelliset hylkäysperusteet – Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 5 kohta)	33
2004/C 7/60	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 23 päivänä lokakuuta 2003 asiassa T-24/02: Maddalena Lebedef-Caponi vastaan Euroopan yhteisöjen komissio	33
2004/C 7/61	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 23 päivänä lokakuuta 2003 asiassa T-25/02, Michel Sautelet vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Arviointikertomus – Arviointikertomuksen myöhästynyt vahvistaminen – Vahingonkorvauskanne)	33
2004/C 7/62	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 21 päivänä lokakuuta 2003 asiassa T-392/02, Solvay Pharmaceuticals BV vastaan Euroopan unionin neuvosto (Direktiivi 70/524/ETY – Liikkeeseen laskemisesta vastaavalle henkilölle myönnettävä yhteisön lupa rehussa käytettävälle lisäaineelle – Siirtymäkauden järjestelmä – Luvan peruuttaminen – Kumoamiskanne – Tutkittavaksi ottaminen – Peruuttamisen edellytykset – Varovaisuusperiaate – Yhdenvertaisen kohtelun, oikeusvarmuuden, hyvän hallinnon ja vilpittömän mielen periaatteet)	34
2004/C 7/63	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 9 päivänä heinäkuuta 2003 asiassa T-288/02 R, Asian Institute of Technology (AIT) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimenettely – Kiireellisyys – Puuttuminen) ...	34

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2004/C 7/64	Asia T-343/03: Deutsche Post AG:n ja Securicor Omega Express Limitedin 8.10.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	34
2004/C 7/65	Asia T-347/03: Eugénio Branco Lda:n, selvitystilassa, 9.10.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	35
2004/C 7/66	Asia T-349/03: Corsica Ferries Francen 13.10.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	36
2004/C 7/67	Asia T-350/03: Wirtschaftskammer Kärntenin ja best connect Ampere Strompool GmbH:n 13.10.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	36
2004/C 7/68	Asia T-351/03: Schneider Electric SA:n 10.10.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	37
2004/C 7/69	Asia T-352/03: Giorgio Lebedefin 15.10.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	38
2004/C 7/70	Asia T-353/03: Inge-Lise Nielsenin 14.10.2003 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	38
2004/C 7/71	Asia T-354/03: Gemma Reggimentin 20.10.2003 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne	38
2004/C 7/72	Asia T-357/03: Bruno Gollnischin ynnä muiden 23.10.2003 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne	39
2004/C 7/73	Asia T-358/03: Siegfried Krahlilin 17.10.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	39
2004/C 7/74	Asia T-359/03: Graftech International Ltd:n 27.10.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	40
2004/C 7/75	Asia T-361/03: Philippe Vanlangendonckin 27.10.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	41
2004/C 7/76	Asia T-368/03: Rafael de Bustamante Tellon 4.11.2003 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	41

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
2004/C 7/77	Asia T-369/03: Arizona Chemical B.V.:n, Eastman Belgium B.V.B.A.:n, Resinall Europe B.V.B.A.:n ja Cray Valley Iberica S.A.:n 29.10.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	42
2004/C 7/78	Asia T-372/03: Yves Mahieun 10.11.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	42
2004/C 7/79	Asian T-68/02 poistaminen rekisteristä	43
2004/C 7/80	Asian T-131/02 poistaminen rekisteristä	43
2004/C 7/81	Asian T-159/02 poistaminen rekisteristä	43
2004/C 7/82	Asian T-162/03 poistaminen rekisteristä	43

II *Valmistavat säädökset*

.....

III *Tiedotteita*

2004/C 7/83	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallinen lehti</i> EUVL C 304, 13.12.2003	44
-------------	--	----

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

6 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-4/01 (Employment Tribunal at Croydonin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Serene Martin, Rohit Daby ja Brian Willis vastaan South Bank University ⁽¹⁾

(Direktiivi 77/187/ETY – Työntekijöiden oikeuksien turvaaminen yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä – Varhaiseläke ja siihen liittyvät etuudet)

(2004/C 7/01)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-4/01, jonka Employment Tribunal, Croydon (Yhdistynyt kuningaskunta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Serene Martin, Rohit Daby ja Brian Willis ja South Bank University ennakkoratkaisun työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14 päivänä helmikuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/187/ETY (EYVL L 61, s. 26) 3 artiklan tulkinnasta,

yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari) sekä tuomarit R. Schintgen, C. Gulmann, F. Macken ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: johtava hallintovirkkamies L. Hewlett, on antanut 6.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Irtisanomisesta tai työnantajan kanssa sovitusta varhaiseläkkeelle siirtymisestä johtuvat oikeudet kuuluvat työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14 päivänä helmikuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/187/ETY 3 artiklan 1 kohdassa olevan määritelmän "oikeudet ja velvollisuudet" soveltamisalaan.
- 2) Varhaiseläkkeet sekä nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaiset etuudet, joilla pyritään parantamaan tällaisen eläkkeen ehtoja ja jotka suoritetaan työnantajan ja työntekijän sopimukseen perustuvan irtisanomisen yhteydessä tietyn iän saavuttaneille työntekijöille, eivät ole direktiivin 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja yhtiön tai yhtä useamman yhtiön yhteisten lisäeläkejärjestelmien mukaisia vanhuus- tai työkyvyttömyysetuuksia taikka jälkeensä jääneiden etuuksia

Kyseisen direktiivin 3 artiklaa on tulkittava siten, että tällaisen varhaiseläkkeen myöntämiseen liittyvät velvollisuudet, jotka perustuvat työ sopimukseen, työsuhteeseen tai luovuttajaa asianomaisten työntekijöiden osalta sitovaan kollektiiviseen sopimukseen, siirtyvät luovutuksensaajalle kyseisessä artiklassa määriteltujen edellytysten ja rajoitusten mukaisesti riippumatta siitä, johtuvatko nämä velvollisuudet julkisen vallan toimista tai pannaanko ne täytäntöön julkisen vallan toimin, sekä riippumatta niiden täytäntöönpanossa noudatettavista käytännön menettelytavoista.

- 3) Direktiivin 77/187/ETY 3 artiklan vastaista on se, että luovutuksensaaja tarjoaa luovutetun yksikön työntekijöille varhaiseläkettä koskevia ehtoja, jotka ovat epäedullisemmat kuin mitä luovuttaja sovelsi heihin, ja että kyseiset työntekijät suostuvat mainittuihin ehtoihin, silloin kun kyseiset edellytykset on puhtaasti ainoastaan yhdenmukaistettu sellaisten ehtojen kanssa, joita luovutuksensaajan muihin työntekijöihin sovellettiin luovutushetkellä, paitsi jos luovuttajan aiemmin soveltamat edullisemmat ehdot perustuivat kollektiiviseen sopimukseen, joka ei lainmukaisesti enää ole sovellettavissa luovutetun yksikön työntekijöihin ottaen huomioon mainitun 3 artiklan 2 kohdassa täsmennetyt edellytykset.
- 4) Kun luovutuksensaaja on direktiivin 77/187/ETY 3 artiklassa asetettujen pakottavien velvollisuuksien vastaisesti tarjonnut luovutetun yksikön työntekijöille varhaiseläkettä, joka on ehdoiltaan epäedullisempi kuin se varhaiseläke, jonka he olisivat voineet saada työsuhteessaan luovuttajan kanssa, ja kun kyseiset työntekijät ovat suostuneet tällaiseen varhaiseläkkeeseen, luovutuksensaajan on myönnettävä heille tarvittavat korvaukset, jotta päästäisiin sellaisiin varhaiseläkettä koskeviin ehtoihin, joita sovellettiin mainitussa suhteessa luovuttajan kanssa.

(¹) EYVL C 61, 24.2.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

20 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-8/01 (Østre Landsretin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Assurandør-Societetet, joka edustaa Taksatorringenä, vastaan Skatteministeriet (¹)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi – 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan f alakohta ja 13 artiklan B kohdan a alakohta – Riippumattomien yhteenliittymien suorittamien palvelujen sellainen vapautus arvonlisäverosta, joka ei ole omiaan johtamaan kilpailun vääristymiseen – Vakuutustoiminnan ja vakuutustoimintaan liittyvien vakuutuksenvälittäjän ja vakuutusasiamiehen suorittamien palvelujen vapautus – Moottoriajoneuvojen vahinkotarkastukset, jotka suorittaa yhdistys jäseninään olevien vakuutusyhtiöiden puolesta)

(2004/C 7/02)

(Oikeudenkäyntikieli: tanska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-8/01, jonka Østre Landsret (Tanska) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi

saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Assurandør-Societetet, joka edustaa Taksatorringenä, ja Skatteministeriet ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan f alakohdan ja 13 artiklan B kohdan a alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuimien (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: tuomari P. Jann, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä sekä tuomarit A. La Pergola ja S. von Bahr (esittelevä tuomari), julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 20.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan B kohdan a alakohtaa on tulkittava niin, että ajoneuvojen vahinkotarkastukset, jotka suorittaa jäsentensä puolesta yhdistys, jonka jäsenet ovat vakuutusyhtiöitä, eivät ole vakuutustoimintaa tai vakuutustoimintaan liittyviä vakuutuksenvälittäjän tai vakuutusasiamiehen suorittamia palveluja kyseisessä säännöksessä tarkoitettussa merkityksessä.
- 2) Kuudennen direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan f alakohtaa on tulkittava niin, että kyseiseen säännökseen perustuva arvonlisäverovapautuksen myöntäminen pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle yhdistykselle, joka täyttää kaikki muut kyseisen säännöksen mukaiset edellytykset, on evättävä, jos on olemassa todellinen vaara, että vapautus sinänsä voi välittömästi tai tulevaisuudessa aiheuttaa kilpailun vääristymistä.
- 3) Pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen lainsäädäntö, jossa sallitaan tilapäisen vapautuksen myöntäminen, kun on epäselvää, voiko kyseinen vapautus myöhemmin johtaa kilpailun vääristymiseen, ei ole ristiriidassa kuudennen direktiivin 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan f alakohdan kanssa edellyttäen, että vapautus uudistetaan niin kauan kuin asianomainen täyttää mainitun säännöksen mukaiset edellytykset.
- 4) Sillä seikalla, että suurten vakuutusyhtiöiden osalta moottoriajoneuvojen vahinkotarkastuksista huolehtivat niiden omat vahinkotarkastajat ja että yhtiöt näin ollen välttävät arvonlisäveron maksamisen kyseisistä palveluista, ei ole merkitystä ensimmäiseen, toiseen ja kolmanteen ennakkoratkaisukysymykseen vastaamisen kannalta.

(¹) EYVL C 61, 24.2.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

6 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-45/01 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Christoph-Dornier-Stiftung für Klinische Psychologie vastaan Finanzamt Gießen⁽¹⁾

(Arvonlisävero – Kuudennen direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan b ja c alakohta – Vapautus arvonlisäverosta – Psykoterapeuttinen hoito, jota yksityisoikeudellisen, yleishyödylliseksi laitokseksi tunnustetun säätiön ylläpitämällä sairaalainfrastruktuurin ulkopuolisella vastaanotolla antavat diplomipsykologit, jotka eivät ole laillistettuja lääkäreitä – Välitön oikeusvaikutus)

(2004/C 7/03)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-45/01, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Christoph-Dornier-Stiftung für Klinische Psychologie ja Finanzamt Gießen ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan b ja c alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä hoitava tuomari D. A. O. Edward sekä tuomarit P. Jann, ja A. Rosas (esittelevä tuomari), julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 6.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Diplomipsykologien, jotka eivät ole lääkäreitä, yksityisoikeudellisen säätiön ylläpitämässä sairaalainfastruktuurin ulkopuolisessa vastaanottoyksikössä antamat psykoterapeuttiset hoidot eivät ole jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja sairaalahoittoa ja lääkärinhoitoon ”läheisesti liittyviä toimia” paitsi jos nämä hoidot on tosiasiallisesti annettu niiden saajien sairaalahoidon tai lääkärinhoitoon, joka on pääasiallinen suoritus, liitännäisenä suorituksena. Sen sijaan tässä säännöksessä olevaa käsitettä ”lääkärinhoito” on tulkittava siten, että se kattaa kaikki 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen henkilöille annettavat hoidot, ja erityisesti sellaisten henkilöiden suoritukset, jotka eivät ole lääkäreitä mutta jotka antavat avustavan hoitohenkilöstön ammattien harjoittajien suorittamia hoitoja, kuten diplomipsykologien antamat psykoterapeuttiset hoidot.

- 2) Kuudennen direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitun laitoksen hyväksyminen ei edellytä muodollista hyväksymismenettelyä eikä hyväksymistä välttämättä täydy voida johtaa kansallisista verosäännöksistä. Jos kansalliset laitosten hyväksymistä koskevat säännökset sisältävät rajoituksia, joilla ylitetään jäsenvaltioille kuudennen direktiivin 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohdassa annettu harkintavalta, kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on ratkaista kaikkien asian kannalta merkityksellisten seikkojen perusteella, onko verovelvollinen kuitenkin katsottava tässä säännöksessä tarkoitetuksi ”muuksi asianmukaisesti hyväksytyksi vastaavanlaisiksi laitokseksi”.
- 3) Koska kuudennen direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen verovapautuksen soveltamisen kannalta ei ole merkitystä sen verovelvollisen oikeudellisella muodolla, joka antaa kyseisessä säännöksessä mainitut lääketieteelliset hoidot tai avustavan hoitohenkilöstön ammattien harjoittajien antamat hoidot, sellaiset yksityisoikeudellisen säätiön antamat psykoterapeuttiset hoidot, jotka se antaa palveluksessaan työskentelevien psykoterapeuttien välityksellä, voivat kuulua tämän vapautuksen piiriin.
- 4) Verovelvollinen voi vedota pääasian kaltaisissa olosuhteissa kansallisessa tuomioistuimessa kuudennen direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan b ja c alakohtaan näiden säännösten kanssa yhteensoveltumattoman kansallisen oikeuden säännöksen soveltamista vastaan.

(¹) EYVL C 134, 5.5.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

6 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-101/01 (Göta hovrättin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Bodil Lindqvist⁽¹⁾

(Direktiivi 95/46/EY – Soveltamisala – Henkilötietojen julkaiseminen Internetissä – Julkaisupaikka – Henkilötiedon käsite – Sananvapaus – Jäsenvaltion lainsäädännössä vahvistetun vahvemman henkilötietosuojan yhteensopivuus direktiivin 95/46/EY kanssa)

(2004/C 7/04)

(Oikeudenkäyntikieli: ruotsi)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-101/01, jonka Göta hovrätt (Ruotsi) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajana on Bodil Lindqvist, ennakkoratkaisun erityisesti yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin

ja neuvoston direktiivin 95/46/EY (EYVL L 281, s. 31) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuimien toimien kokoonpanossa: ensimmäisen jaoston puheenjohtaja P. Jann, joka hoitaa presidentin tehtäviä, jaostojen puheenjohtajat C. W. A. Timmermans, C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues ja A. Rosas sekä tuomarit D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), J.-P. Puissochet, F. Macken ja S. von Bahr, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 6.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Sitä, että Internet-kotisivulla viitataan henkilöihin ja yksilöidään heidät joko nimeltä tai muulla tavoin, kuten ilmoittamalla heidän puhelinnumeronsa tai antamalla tietoja heidän työsuhteestaan ja harrastuksistaan, on pidettävä yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna kokonaan tai osittain automatisoituna henkilötietojen käsittelynä.
- 2) Tällainen henkilötietojen käsittely ei kuulu minkään direktiivin 95/46/EY 3 artiklan 2 kohdassa säädetyn poikkeuksen alaan.
- 3) Mainintaa siitä, että henkilö on loukannut jalkansa ja on osittain sairaalalla, on pidettävä direktiivin 95/46/EY 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna terveyteen liittyvänä henkilötietona.
- 4) Direktiivin 95/46/EY 25 artiklassa tarkoitettu ”henkilötietojen siirto kolmansiin maihin” ei ole kyse silloin, kun tiettyssä jäsenvaltiossa oleva henkilö laittaa henkilötietoja Internet-sivulle, joka on tallennettu sellaisen luonnollisen tai oikeushenkilön palvelimelle, joka säilyttää sitä Internet-sivustoa, jolta kyseistä sivua voidaan lukea ja joka toimii samassa tai jossakin toisessa jäsenvaltiossa, saattaen tiedot näin kaikkien sellaisten henkilöiden saataville, jotka kytkeytyvät Internetiin, kolmansissa maissa olevat henkilöt mukaan lukien.
- 5) Direktiivin 95/46/EY säännökset eivät sellaisenaan sisällä sananvapautta koskevan yleisen periaatteen tai muiden, erityisesti ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamisesta tehdyn Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun yleissopimuksen 10 artiklaa vastaavien Euroopan unionissa voimassa olevien oikeuksien ja vapauksien vastaisia rajoituksia. Direktiivin 95/46/EY täytäntöönpanevan kansallisen sääntelyn soveltamisesta vastaavien kansallisten viranomaisten ja tuomioistuinten tehtävänä on taata kyseessä olevien oikeuksien ja intressien, yhteisön oikeusjärjestyksessä suojatut perusoikeudet mukaan lukien, välinen asianmukainen tasapaino.
- 6) Toimenpiteiden, jotka jäsenvaltiot toteuttavat henkilötietojen tietosuojan toteuttamiseksi, on oltava direktiivin 95/46/EY säännösten ja direktiivin sen tavoitteen mukaisia, joka koskee henkilötietojen vapaan liikkuvuuden ja yksityiselämän suojan välisen tasapainon säilyttämistä. Mikään ei sitä vastoin estä

sitä, että jäsenvaltio laajentaa sen kansallisen lainsäädännön alaa, jolla direktiivi 95/46/EY pannaan täytäntöön, aloihin, jotka eivät kuulu direktiivin soveltamisalaan, ellei jokin muu yhteisön oikeussääntö tätä estä.

(¹) EYVL C 118, 21.4.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

20 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-126/01 (cour administrative d'appel de Lyonin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): *Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie vastaan GEMO SA* (¹)

(Valtiontuet – Eläinjätteen käsittelyä koskevan julkisen palvelun rahoittaminen lihanostoista perittävällä maksulla – EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 87 artikla) tulkinta)

(2004/C 7/05)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-126/01, jonka cour administrative d'appel de Lyon (Ranska) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa *Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie* ja *GEMO SA*, ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 87 artikla) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: tuomarit V. Skouris, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), R. Schintgen, F. Macken ja N. Colneric, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 20.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohtaa (josta on muutettuna tullut EY 87 artiklan 1 kohta) on tulkittava siten, että pääasian kohteena olevan kaltaisen järjestelmän, jossa taataan vastikkeetta karjankasvattajille ja teurastamoille eläinruhojen ja teurasjätteiden keräily ja hävittäminen, on katsottava olevan valtiontuki.

(¹) EYVL C 134, 5.5.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

20 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-152/01 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Kyocera Electronics Europe GmbH vastaan Hauptzollamt Krefeld ⁽¹⁾

(Yhteinen tullitariffi – Tullausarvo – Kauppa-arvon määrittäminen – Rahoitus sopimuksen perusteella maksettavia korkoja ei oteta huomioon – Edellytykset – Tosiasiallisesti maksetusta tai maksettavasta hinnasta erotetut korkokulut – Ilmoitus, jossa ei mainita maksettavia tai maksettuja korkoja)

(2004/C 7/06)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-152/01, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Kyocera Electronics Europe GmbH ja Hauptzollamt Krefeld ennakkoratkaisun tavaroiden tullausarvosta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1224/80 tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista säännöksistä 11 päivänä kesäkuuta 1980 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1495/80 (EYVL L 154, s. 14), sellaisena kuin se on muutettuna 29.1.1985 annetulla komission asetuksella N:o 220/85 (EYVL L 25, s. 7), 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: P. Jann, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari) ja S. von Bahr, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 20.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Tavaroiden tullausarvosta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1224/80 tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista säännöksistä 11 päivänä kesäkuuta 1980 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1495/80, sellaisena kuin se on muutettuna 29.1.1985 annetulla komission asetuksella N:o 220/85, 3 artiklan 2 kohdan a alakohdalla on tulkittava siten, että korkokulut on esitetty erotettuna tavaroiden hinnasta myös silloin, jos tulliviranomaisille on tullilmoituksen vastaanottamisajankohtana esitetty ainoastaan tavaroiden nettohintaa koskeva lasku, eikä tästä laskusta tai tullausarvoilmoituksesta käy nimenomaisesti tai epäsuorasti ilmi, että ostaja on maksanut tai että sen on maksettava kyseessä olevan maahantuontitoimen yhteydessä korkoja myyjälle.

(¹) EYVL C 186, 30.6.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

13 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-209/01 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Theodor Schilling ja Angelika Fleck-Schilling vastaan Finanzamt Nürnberg-Süd ⁽¹⁾

(Työntekijöiden vapaa liikkuvuus – Euroopan yhteisöjen virkamiehet ja muu henkilöstö – Verotuksellisen kotipaikan säilyttäminen lähtöjäsenvaltiossa – Tulovero – Kotiapulaisesta aiheutuvien menojen vähentäminen)

(2004/C 7/07)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-209/01, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Theodor Schilling ja Angelika Fleck-Schilling ja Finanzamt Nürnberg-Süd ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 48 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 39 artikla) sekä Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 14 artiklan ensimmäisen kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: tuomarit D. A. O. Edward, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä A. La Pergola ja S. von Bahr (esittelevä tuomari), julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, on antanut 13.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

EY:n perustamissopimuksen 48 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 39 artikla) sekä Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 14 artiklan vastaista on se, että Saksasta lähtöisin olevat Euroopan yhteisöjen virkamiehet, jotka asuvat Luxemburgissa työskennellen siellä virkamiehinä ja joilla on kotiapulaisesta aiheutuvia menoja viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa, eivät voi vähentää näitä menoja verotettavista tuloistaan Saksassa, koska kotiapulaisesta koskevia maksuja ei ole maksettu Saksan lakisääteiseen eläkevakuutusjärjestelmään vaan Luxemburgin eläkevakuutusjärjestelmään.

(¹) EYVL C 212, 28.7.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

20 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-212/01 (Landesgericht Innsbruckin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Margarete Unterpertinger vastaan Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter ⁽¹⁾

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi – Lääkärin ammatin ja muiden lääketieteen ammattien kuin lääkärin ammatin harjoittamisen yhteydessä tapahtuvasta hoidon antamisesta henkilölle koostuvien suoritusten vapautus arvonlisäverosta – Lääkärinlausunto)

(2004/C 7/08)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-212/01, jonka Landesgericht Innsbruck (Itävalta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Margarete Unterpertinger ja Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan c alakohdan sekä yhteisöjen tuomioistuimen erityisesti asiassa C-384/98, D., 14.9.2000 antamasta tuomiosta (Kok. 2000, s. I-6795) seuraavan oikeuskäytännön tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: tuomarit A. Rosas (esittelevä tuomari), joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, D. A. O. Edward ja A. La Pergola, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 20.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan c alakohtaa on tulkittava siten, että siinä tarkoitettua vapautusta arvonlisäverosta ei sovelleta sellaiseen lääkärin suoritukseen, jossa on kyse henkilön terveydentilaa koskevan asiantuntijalausunnan antamisesta työkyvyttömyyseläkehakemuksen puoltamista tai epäämistä varten. Sillä seikalla, että tuomioistuin tai eläkelaitos on määrännyt asiantuntijana toimivan lääkärin tähän tehtävään, ei ole merkitystä tältä osin.

⁽¹⁾ EYVL C 212, 28.7.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

18 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-216/01 (Handelsgericht Wienin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Budějovický Budvar, národní podnik vastaan Rudolf Ammersin GmbH ⁽¹⁾

(Maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suoja – Jäsenvaltion ja kolmannen maan kahdenvälinen sopimus, jolla suojataan tämän kolmannen maan maantieteellisiä lähtöisyysmerkintöjä – EY 28 ja EY 30 artikla – Asetus N:o 2081/92 – EY 307 artikla – Valtioseuraanto sopimusasiassa)

(2004/C 7/09)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-216/01, jonka Handelsgericht Wien (Itävalta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Budějovický Budvar, národní podnik ja Rudolf Ammersin GmbH ennakkoratkaisun EY 28, EY 30 ja EY 307 artiklan sekä maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 (EYVL L 208, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 17.3.1997 annetulla neuvoston asetuksella N:o 535/97 (EYVL L 83, s. 3), tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari), C. Gulmann ja J. N. Cunha Rodrigues sekä tuomarit D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissechet, R. Schintgen, N. Colneric ja S. von Bahr, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 18.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) EY 28 artiklan sekä maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92, sellaisena kuin se on muutettuna 17.3.1997 annetulla neuvoston asetuksella N:o 535/97, kanssa ei ole ristiriidassa se, että sovelletaan jäsenvaltion ja kolmannen maan välillä tehdyn kahdenvälisen sopimuksen määräystä, jonka mukaan tavanomaiselle ja välilliselle tämän kolmannen maan maantieteelliselle lähtöisyysmerkinnälle annetaan tuontijäsenvaltiossa suojaa, joka on harhaanjohtavuusvaarasta täysin riippumaton ja jonka avulla toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidetyn tavaran tuonti voidaan estää.
- 2) EY 28 artiklan kanssa on ristiriidassa soveltaa jäsenvaltion ja kolmannen maan välisen kahdenvälisen sopimuksen määräystä, jonka mukaan nimitykselle, joka ei viittaa suoraan eikä välillisesti sillä tarkoitettua tuotteen maantieteelliseen lähtöisyyteen tässä kolmannessa maassa, annetaan tuontijäsenvaltiossa

suojaa, joka on harhaanjohtavuusvaarasta täysin riippumaton ja jonka avulla toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidetyn tavaran tuonti voidaan estää.

- 3) Ellei jäsenvaltion tuomioistuimen erityisesti tässä tuomiossa esitettyjen seikkojen perusteella suorittamasta tutkinnasta muuta johdu, EY 307 artiklan ensimmäistä kohtaa on tulkittava siten, että sen mukaan jäsenvaltion tuomioistuin voi soveltaa kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa kyseessä olevan kaltaisten, tämän valtion ja kolmannen maan välisten kahdenvälisten sopimusten määräyksiä, joilla suojataan tämän kolmannen maan nimitystä, vaikka nämä määräykset olisivat ristiriidassa EY:n perustamissopimuksen määräysten kanssa, sillä perusteella, että kyse on velvollisuudesta, joka perustuu kyseisen jäsenvaltion ennen Euroopan unioniin liittymistä tekemiin sopimuksiin. Siihen asti, kunnes ennen kyseisen jäsenvaltion liittymistä Euroopan unioniin tehdyn sopimuksen ja perustamissopimuksen väliset mahdolliset ristiriidat voidaan poistaa jollakin EY 307 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettulla keinolla, tämän artiklan ensimmäisen kohdan mukaan tämä valtio voi jatkaa tällaisen sopimuksen soveltamista siltä osin kuin siinä on määrätty velvollisuuksista, jotka kansainvälisen oikeuden mukaan sitovat tätä valtiota.

(¹) EYVL C 245, 1.9.2001.

vireillä olevassa rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajina ovat Piergiorgio Gambelli ym., ennakkoratkaisun EY 43 artiklan ja EY 49 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, C. W. A. Timmermans ja J. N. Cunha Rodrigues sekä tuomarit D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric ja S. von Bahr, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 6.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselmä on seuraava:

Kansallinen lainsäädäntö, jolla kielletään rikosoikeudellisten seuraamusten uhalla keräämästä, hyväksymästä, kirjaamasta tai välittämästä erityisesti urheilutapahtumiin liittyviä vetoja, ellei tähän ole saatu kyseessä olevan jäsenvaltion myöntämää toimilupaa tai lupaa, muodostaa rajoituksen EY 43 artiklassa tarkoitettulle sijoittautumisvapaudelle ja EY 49 artiklassa tarkoitettulle palvelujen tarjoamisen vapaudelle. Kansallisen tuomioistuimen asiana on tutkia, voidaanko tällaisella lainsäädännöllä sen konkreettiset soveltamistavat huomioon ottaen todella saavuttaa tavoitteet, joilla sitä perustellaan, ja että sillä asetetut rajoitukset eivät ole näihin tavoitteisiin nähden suhteettomia toimenpiteitä.

(¹) EYVL C 245, 1.9.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

6 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-243/01 (Tribunale di Ascoli Piceno esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Piergiorgio Gambelli ym. (¹)

(Sijoittautumisoikeus – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Urheilutapahtumia koskevien vetojen kerääminen yhdessä jäsenvaltiossa ja välittäminen Internetin välityksellä toiseen jäsenvaltioon – Kielto rikosoikeudellisten seuraamusten uhalla – Jäsenvaltion lainsäädäntö, jonka mukaan tietyille elimille on varattu oikeus vetojen keräämiseen)

(2004/C 7/10)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-243/01, jonka Tribunale di Ascoli Piceno (Italia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

25 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-278/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, jossa jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen todetaan – Täytäntöönpanon laiminlyönti – EY 228 artikla – Rahamääräiset seuraamukset – Uhkasakko – Uimaveden laatu – Direktiivi 76/160/ETY)

(2004/C 7/11)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-278/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: G. Valero Jordana) vastaan Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään: S. Ortiz Vaamonde), jossa kantaja vaatii

yhteisöjen tuomioistuinta yhtäältä toteamaan, että Espanjan kuningaskunta on laiminlyönyt yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-92/96, komissio vastaan Espanja, 12.2.1998 antaman tuomion (Kok. 1998, s. I-505) täytäntöönpanon ja jättänyt näin ollen noudattamatta EY 228 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei uimaveden laadusta 8 päivänä joulukuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 76/160/ETY (EYVL 1976, L 31, s. 1) 4 artiklan mukaisista velvoitteistaan huolimatta ole antanut tarvittavia säännöksiä, joilla uimaveden laatu Espanjan sisävesistöissä saadaan kyseisen direktiivin 3 artiklan nojalla vahvistettujen raja-arvojen mukaiseksi, sekä toisaalta määräämään Espanjan kuningaskunnan suorittamaan komissiolle "Euroopan yhteisön omat varat" -nimiselle tilille uhkasakon, jonka määrä on 45 600 euroa jokaiselta päivältä, jonka edellä mainitussa asiassa komissio vastaan Espanja annetun tuomion täytäntöönpano esillä olevassa asiassa annettavan tuomion julistamisesta lähtien viivästyy, siihen asti, kunnes edellä mainitussa asiassa komissio vastaan Espanja annettu tuomio on pantu täytäntöön, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat C. W. A. Timmermans, C. Gulmann ja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari) sekä tuomarit D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric ja S. von Bahr, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 25.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Espanjan kuningaskunta on laiminlyönyt yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-92/96, komissio vastaan Espanja, 12.2.1998 antaman tuomion (Kok. 1998, s. I-505) täytäntöönpanon ja jättänyt näin ollen noudattamatta EY 228 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei uimaveden laadusta 8 päivänä joulukuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 76/160/ETY 4 artiklan mukaisista velvoitteistaan huolimatta ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että uimaveden laatu Espanjan sisävesistöissä saatetaan kyseisen direktiivin 3 artiklan nojalla vahvistettujen raja-arvojen mukaiseksi.
- 2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan suorittamaan komissiolle "Euroopan yhteisön omat varat" -nimiselle tilille uhkasakona 624 150 euroa vuodessa kultakin prosentilta Espanjan sisävesistöjen sellaisia uima-alueita, joiden osalta todetaan, etteivät ne ole kyseisenä vuotena olleet direktiivin 76/160/ETY nojalla vahvistettujen raja-arvojen mukaisia, alkaen siitä, kun se uimavesien laatu, joka on saavutettu tämän tuomion julistamista seuraavan ensimmäisen uimakauden aikana, todetaan, siihen vuoteen asti, jona edellä mainitussa asiassa komissio vastaan Espanja annettu tuomio on pantu täysimääräisesti täytäntöön.
- 3) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 245, 1.9.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

6 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-293/00: Alankomaiden kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Yhteisön taloudellisen tuen kokonaismäärästä klassisen sikaruton hävittämiseksi Alankomaista vuonna 1997 25 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2000/362/EY kumoaminen)

(2004/C 7/12)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapuskokoelmassa)

Asiassa C-293/00, Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehenään: A. Fierstra, C. Wissels ja J. G. M. van Bakel) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: T. van Rijn), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa yhteisön taloudellisen tuen kokonaismäärästä klassisen sikaruton hävittämiseksi Alankomaista vuonna 1997 25 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2000/362/EY (EYVL L 129, s. 33) siltä osin kuin yhteisön Alankomaille myöntämää taloudellista tukea klassisen sikaruton hävittämiseksi vuonna 1997 on kasvattajille vahingonkorvauksena suoritettujen määrien osalta vähennetty 25 prosenttia, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: neljännen jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit D. A. O. Edward (esittelevä tuomari) ja S. von Bahr, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 3.4.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Alankomaiden kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 335, 25.11.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

13 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-294/01 (Tribunale civile di Bologna esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Granarolo SpA vastaan Comune di Bologna ⁽¹⁾

(Maatalous – Lämpökäsitellyn maidon tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevat terveys säännöt – Tavaroiden vapaa liikkuvuus – Kansallinen lainsäädäntö, jossa vahvistetaan korkeassa lämpötilassa pastöroidun maidon viimeinen käyttöpäivä)

(2004/C 7/13)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-294/01, jonka Tribunale civile di Bologna (Italia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadaksean tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Granarolo SpA ja Comune di Bologna ennakkoratkaisun raakamaidon, lämpökäsitellyn maidon ja maitopohjaisten tuotteiden tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevista terveys säännöistä 16 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/46/ETY (EYVL L 268, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 13.12.1994 annetulla neuvoston direktiivillä 94/71/EY (EYVL L 368, s. 33), kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 79/112/ETY (EYVL 1979, L 33, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 27.1.1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/4/EY (EYVL L 43, s. 21), ja elintarvike-erän tunnistamismerkinnöistä 14 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/396/ETY (EYVL L 186, s. 21) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: neljännen jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans, joka toimii viidennen jaoston puheenjohtajana, sekä tuomarit P. Jann ja S. von Bahr (esittelevä tuomari), julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 13.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Pääasiassa kyseessä olevan kaltainen sellainen kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään korkeassa lämpötilassa pastöroidun maidon viimeiseksi käyttöpäiväksi neljäs päivä kyseisen tuotteen pakkauspäivästä, on ristiriidassa raakamaidon, lämpökäsitellyn maidon ja

maitopohjaisten tuotteiden tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevista terveys säännöistä 16 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/46/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 13.12.1994 annetulla neuvoston direktiivillä 94/71/EY, sekä EY 28 ja EY 30 artiklan kanssa.

(¹) EYVL C 275, 29.9.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

20 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-296/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivin 90/220/ETY täytäntöönpanon laiminlyönti – Geneettisesti muunnetut organismit)

(2004/C 7/14)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-296/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: G. zur Hausen, avustajinaan M. van der Woude ja V. Landes) vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehinhään: G. de Bergues ja R. Loosli-Surrans), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön 23 päivänä huhtikuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/220/ETY (EYVL L 117, s. 15), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 90/220/ETY toisesta mukauttamisesta tekniseen kehitykseen 18.6.1997 annetulla komission direktiivillä 97/35/EY (EYVL L 169, s. 72), eikä EY 249 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole pannut asianmukaisesti ja täydellisesti täytäntöön tämän direktiivin 5 artiklan 1–4 kohtaa, 6 artiklan 2 ja 5 kohtaa, 9 artiklan 3 kohtaa, 11 artiklan 1–3 ja 6 kohtaa, 12 artiklan 3 ja 4 kohtaa eikä 19 artiklan 2–4 kohtaa, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissechet sekä tuomarit R. Schintgen ja V. Skouris, N. Colneric (esittelevä tuomari) ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: R. Grass, on antanut 20.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön 23 päivänä huhtikuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/220/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 90/220/ETY toisesta mukauttamisesta tekniseen kehitykseen 18.6.1997 annetulla komission direktiivillä 97/35/EY, mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole pannut täytäntöön tämän direktiivin 5 artiklan 1–4 kohtaa, 11 artiklan 1–3 kohtaa eikä 19 artiklan 2 ja 3 kohtaa.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 259, 15.9.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

20 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-307/01 (Duties Tribunal, Londonin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Peter d'Ambrumenil ja Dispute Resolution Services Ltd vastaan Commissioners of Customs & Excise (¹)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi – Lääkärin ammatin ja muiden lääketieteellisten ammattien kuin lääkärin ammatin harjoittamisen yhteydessä tapahtuvasta hoidon antamisesta henkilölle koostuvien suoritusten vapautus arvonlisäverosta)

(2004/C 7/15)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-307/01, jonka VAT and Duties Tribunal, London (Yhdistynyt kuningaskunta), on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Peter d'Ambrumenil ja Dispute Resolution Services Ltd ja Commissioners of Customs & Excise ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 13 artik-

lan A kohdan 1 alakohdan c alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: A. Rosas (esittelevä tuomari), joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit D. A. O. Edward ja A. La Pergola, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 20.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan c alakohtaa on tulkittava siten, että tässä säännöksessä säädettyä vapautusta arvonlisäverosta sovelletaan seuraaviin lääketieteellisiin palveluihin:

- henkilöitä koskevien lääkärintarkastusten suorittaminen työnantajia tai vakuutusyhtiöitä varten
- veri- tai muiden näytteiden ottaminen virusten, tulehduksen tai muiden sairauksien toteamiseksi työnantajan tai vakuutusenantajan pyynnöstä, tai
- todistuksen antaminen lääketieteellisestä kelpoisuudesta, esimerkiksi matkustuskyyystä,

kun näiden palvelujen ensisijaisena tarkoituksena on asianomaisen henkilön terveyden suojeleminen.

- 2) Kyseistä vapautusta arvonlisäverosta ei sovelleta seuraaviin lääkärin ammattia harjoitettaessa suoritettaviin palveluihin:

- henkilön lääketieteelliseen kuntoon liittyvien todistusten antaminen esimerkiksi sen toteamiseksi, onko henkilö oikeutettu sotaeläkkeeseen
- lääkärintarkastusten suorittaminen lääketieteellisten asiantuntijalausuntojen laatimiseksi vahingonkorvausvastuuta varten ja sellaisille henkilöille, jotka harkitsevat henkilövahinkoja koskevan kanteen nostamista, aiheutuneiden henkilövahinkojen suuruuden selvittämistä varten
- potilasasiakirjoihin perustuvien lääkärinlausuntojen laatiminen edellisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen tarkastusten jälkeen lääkärintarkastusta suorittamatta
- lääkärintarkastusten suorittaminen hoitovirheitä koskevien lääketieteellisten asiantuntijalausuntojen laatimiseksi sellaisia henkilöitä varten, jotka harkitsevat kanteen nostamista,
- potilasasiakirjoihin perustuvien lääkärinlausuntojen laatiminen edellisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen tarkastusten jälkeen lääkärintarkastusta suorittamatta.

(¹) EYVL C 317, 10.11.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

6 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-311/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Alankomaiden kuningaskunta⁽¹⁾*(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Sosiaaliturva – Asetuksen N:o 1408/71 69 ja 71 artikla – Työttömyysetuudet – Rajatyöntekijät – Oikeus etuuksiin säilyy, kun työntekijä hakee työtä toisessa jäsenvaltiossa)*

(2004/C 7/16)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-311/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään: H. Michard ja H. van Vliet) vastaan Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehinnään: H. G. Sevenster ja I. van der Steen), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.6.1983 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2001/83 (EYVL L 230, s. 6), 69 ja 71 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on estänyt kokonaan työttömiä rajatyöntekijöitä käyttämästä kyseisen asetuksen 69 artiklassa säädettyä mahdollisuutta lähteä kyseisessä säännöksessä säädetyn edellytyksin yhteen tai useampaan jäsenvaltioon hakeakseen siellä työtä säilyttäen silti oikeutensa työttömyysetuihin, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: tuomarit A. La Pergola (esittelevä tuomari), joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, P. Jann ja S. von Bahr, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 6.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.6.1983 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2001/83 (EYVL L 230, s. 6), 69 ja 71 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on estänyt kokonaan työttömiä rajatyöntekijöitä käyttämästä kyseisen asetuksen 69 artiklassa säädettyä mahdollisuutta lähteä kysei-

sessä säännöksessä säädetyn edellytyksin yhteen tai useampaan jäsenvaltioon hakeakseen siellä työtä säilyttäen silti oikeutensa työttömyysetuihin.

- 2) Alankomaiden kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 289, 13.10.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

13 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-313/01 (Corte suprema di cassazione esittämä
ennakkoratkaisupyyntö): Christine Morgenbesser vastaan
Consiglio dell'Ordine degli avvocati di Genova⁽¹⁾*(Sijoittautumisvapaus – Kirjoittautuminen praticantien (asianajajaharjoittelija) luetteloon – Tutkintotodistusten tunnustaminen – Säänneltyyn toimintaan ryhtyminen)*

(2004/C 7/17)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-313/01, jonka Corte suprema di cassazione (Italia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Christine Morgenbesser ja Consiglio dell'Ordine degli avvocati di Genova ennakkoratkaisun EY 10, EY 12, EY 14, EY 39, EY 43 ja EY 149 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit A. La Pergola ja S. von Bahr, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 13.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Yhteisön oikeus on esteenä sille, että jäsenvaltion viranomaiset kieltäytyvät merkitsemästä asianajajayhteisön jäsenyyden edellytyksenä olevaa harjoittelua suorittavien henkilöiden luetteloon sellaista henkilöä, joka on saanut oikeustieteellisen tutkintotodistuksen toisessa jäsenvaltiossa, pelkästään sillä perusteella, että kyseessä ei ole sellainen oikeustieteellinen tutkintotodistus, jonka on myöntänyt, vahvistanut tai tunnustanut vastaavaksi ensiksi mainitun jäsenvaltion yliopisto.

⁽¹⁾ EYVL C 289, 10.10.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

20 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-340/01 (Oberster Gerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Carlito Abler ym. vastaan Sodexho MM Catering Gesellschaft mbH, Sanrest Großküchen Betriebsgesellschaft mbH:n osallistuessa asian käsitte-
lyyn⁽¹⁾

(Sosiaalipolitiikka – Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Yrityksen luovutus – Työntekijöiden oikeuksien turvaaminen – Direktiivi 77/187/ETY – Soveltamisala – Luovutuksen käsite)

(2004/C 7/18)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-340/01, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Carlito Abler ym. ja Sodexho MM Catering Gesellschaft mbH, Sanrest Großküchen Betriebsgesellschaft mbH:n osallistuessa asian käsittelyyn, ennakkoratkaisun työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14 päivänä helmikuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/187/ETY (EYVL L 61, s. 26) 1 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuimien (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: tuomarit C. Gilmann, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä J. N. Cunha Rodrigues, J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari), F. Macken ja N. Colneric, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 20.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14 päivänä helmikuuta 1977 annettua neuvoston direktiivin 77/187/ETY 1 artiklaa on tulkittava siten, että direktiiviä sovelletaan tilanteessa, jossa toimeksiantaja on sopimusteitse antanut sairaalan ruokailupalvelujen hoidon ensin yhden yrittäjän vastattavaksi, irtisanoo sitten tämän sopimuksen ja tekee samoista palvelusuorituksista uuden sopimuksen toisen yrittäjän kanssa, kun tämä toinen yrittäjä käyttää olennaisia ensimmäisen yrittäjän aiemmin käyttämiä aineellisia tuotantovälineitä, jotka

toimeksiantaja on antanut niiden käytettäväksi, vaikka toinen yrittäjä olisikin ilmoittanut kieltäytyvänsä ottamasta palvelukseensa ensimmäisen yrittäjän työntekijöitä.

(1) EYVL C 331, 24.11.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

20 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-356/01: Itävallan tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Itävallan kautta kulkeville raskaille tavarankuljetusajoneuvoille vahvistettu ekopistejärjestelmä – Komission kieltäytyminen vähentämästä vuoden 2001 ekopisteiden lukumäärää – Laillisuus)

(2004/C 7/19)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-356/01, Itävallan tasavalta (asiamiehenään: H. Dossi) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään: C. Schmidt ja M. Wolfcarius), jota tukee Saksan liittotasavalta (asiamiehenään: W.-D. Plessing, avustajanaan J. Sedemund, Rechtsanwalt), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan 25.7.2001 tehdyn komission päätöksen, jolla kieltäydettiin antamasta ehdotusta asetukseksi vuoden 2001 ekopisteiden lukumäärän vähentämisestä, ja jossa kantaja vaatii toissijaisesti yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan edellä mainittuna päivänä tehdyn komission päätöksen, joka koskee kaikkien jäljelle jääneiden ekopisteiden jakamista vuodelle 2001, yhteisöjen tuomioistuimien (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: tuomari V. Skouris, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), J.-P. Puissochet, R. Schintgen ja F. Macken, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 20.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Itävallan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Saksan liittotasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(1) EYVL C 317, 10.10.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

6 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-358/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – EY 28 artikla – Kielto myydä nimikkeellä ”limpiador con lejía” (valkaisuainetta sisältävä puhdistusaine) varustettuja tuotteita, joita laillisesti valmistetaan ja myydään muissa jäsenvaltioissa, jos nämä tuotteet sisältävät aktiivista klooria alle 35 g/l)

(2004/C 7/20)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-358/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: G. Valero Jordana) vastaan Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään: N. Díaz Abad), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut EY 28 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on evännyt Espanjan markkinoille pääsyn nimikkeellä ”limpiador con lejía” (”valkaisuainetta sisältävä puhdistusaine”) tai samankaltaisella nimikkeellä varustetuilta tuotteilta, joita laillisesti valmistetaan ja myydään toisissa jäsenvaltioissa, jos nämä tuotteet sisältävät aktiivista klooria alle 35 grammaa litraa kohden, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit A. La Pergola ja P. Jann, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: R. Grass, on antanut 6.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

- 1) Evätessään pääsyn Espanjan markkinoille nimikkeellä ”limpiador con lejía” (”valkaisuainetta sisältävä puhdistusaine”) tai samankaltaisella nimikkeellä varustetuilta tuotteilta, joita laillisesti valmistetaan ja myydään toisissa jäsenvaltioissa, jos niiden aktiivisen kloorin pitoisuus on alle 35 g/l, Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut EY 28 artiklan mukaisia velvoitteitaan.
- 2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(1) EYVL C 303, 27.10.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

16 päivänä lokakuuta 2003

asiassa C-363/01 (Oberlandesgericht Frankfurt am Mainin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Flughafen Hannover-Langenhagen GmbH vastaan Deutsche Lufthansa AG ⁽¹⁾

(Lentoliikenne – Pääsy maahuolinnan markkinoille yhteisön lentoasemilla – Direktiivi 96/67/EY – 16 artikla – Maksun periminen mahdollisuudesta lentoaseman rakennelmien ja laitteiden käyttämiseen – Edellytykset)

(2004/C 7/21)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-363/01, jonka Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Flughafen Hannover-Langenhagen GmbH ja Deutsche Lufthansa AG ennakkoratkaisun pääsystä maahuolinnan markkinoille yhteisön lentoasemilla 15 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/67/EY (EYVL L 272, s. 36) 16 artiklan 3 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit C. Gulmann, V. Skouris, N. Colneric ja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 16.10.2003 tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

Maahuolinnan markkinoille yhteisön lentoasemilla 15 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/67/EY ja erityisesti sen 16 artiklan 3 kohdan vastaista on se, että lentoaseman pitäjä edellytyksenä lentoaseman maahuolintapalvelujen markkinoille pääsemiseksi vaatii maahuolintapalveluja tarjoavaa palveluntarjoajaa tai omahuolintaa harjoittavaa käyttäjää maksamaan lupamaksua, joka on vastike mahdollisuudesta tehdä voittoa ja jota kyseinen palveluntarjoaja tai käyttäjä maksaa lentoaseman rakennelmien ja laitteiden käyttöönottamisesta maksamansa maksun lisäksi. Lentoaseman pitäjällä on sen sijaan oikeus periä lentoaseman rakennelmien ja laitteiden käyttämisestä maksua, jonka määrä on vahvistettava direktiivin 16 artiklan 3 kohdassa mainittujen kriteerien mukaisesti ja siten, että huomioon otetaan lentoaseman pitäjän intressi tehdä voittoa.

(1) EYVL C 3, 5.1.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

6 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-413/01 (Verwaltungsgerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Franca Ninni-Orasche vastaan Bundesminister für Wissenschaft, Verkehr und Kunst⁽¹⁾)

(Työntekijöiden vapaa liikkuvuus – EY:n perustamissopimuksen 48 artikla (josta on muutettuna tullut EY 39 artikla) – Työntekijän käsite – Lyhytaikainen työsopimus, jonka kesto on määritetty etukäteen – Työntekijän aseman säilyttäminen työsopimuksen päättymisen jälkeen – Asetuksen N:o 1612/68 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen sosiaalisten etujen myöntämisedellytykset – Opintotuki)

(2004/C 7/22)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-413/01, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Franca Ninni-Orasche ja Bundesminister für Wissenschaft, Verkehr und Kunst ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 48 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 39 artikla) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit C. Gulmann, V. Skouris (esittelevä tuomari), F. Macken ja N. Colneric, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: R. Grass, on antanut 6.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Jäsenvaltion kansalaisella voi olla EY:n perustamissopimuksen 48 artiklassa (josta on muutettuna tullut EY 39 artikla) tarkoitettu työntekijäasema sen perusteella, että hän on työskennellyt määräaikaisesti kahden ja puolen kuukauden ajan sellaisen toisen jäsenvaltion alueella, jonka kansalainen hän ei ole, siltä osin kuin suoritettu palkkatyö ei ole luonteeltaan pelkästään toisarvoista ja epäolennaista.

Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tehtävä tarpeelliset toiseikkoja koskevat selvitykset arvioidakseen, onko tästä kyse sen käsiteltäväksi saatetussa asiassa. Tältä osin ei ole merkitystä sellaisilla ennen työskentelykautta ja sen jälkeen tapahtuneilla seikoilla kuten sillä, että asianomainen

- on vasta muutamien vuosien kuluttua vastaanottavaan jäsenvaltioon matkustamisestaan alkanut tehdä tätä työtä
- on vasta vähän aikaa lyhytaikaisen, määräaikaisen työsuhteen päättymisen jälkeen saattanut opintonsa päätökseen kotimaassaan ja saanut näin kelpoisuuden opiskella vastaanottavan jäsenvaltion yliopistossa tai

- on lyhytaikaisen, määräaikaisen työsuhteensa päättymisen jälkeen hakenut uutta työtä aina opintojensa aloittamiseen asti.

- 2) Pääasian valittajan kaltainen yhteisön kansalainen ei tilanteessa, jossa hänellä on perustamissopimuksen 48 artiklassa tarkoitettu siirtotyöläisensä, välttämättä ole yhteisöjen tuomioistuimen merkityksellisessä oikeuskäytännössä tarkoitettulla tavalla vapaaehtoisesti työttömänä ainoastaan sen vuoksi, että hänen jo alusta lähtien määräaikaiseksi tehty työsopimuksensa päättyy.

⁽¹⁾ EYVL C 84, 6.4.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

20 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-416/01 (Tribunal Supremo esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Sociedad Cooperativa General Agropecuaria (ACOR) vastaan Administración General del Estado, Ebro Puleva SA:n, aiemmin Azucarera Ebro Agrícolas SA, ja Azucareras Reunidas de Jaén SA:n osallistuessa asian käsittelyyn⁽¹⁾)

(Sokerialan yhteinen markkinajärjestely – Kiintiöiden uudelleen jakaminen tai niiden siirtäminen – Neuvoston asetusten N:o 1785/81, N:o 193/82 ja N:o 1260/2001 tulkinta – Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten päätös määrätä sokerialan yritysten sulautumisen hyväksyessään sokerintuotantokiintiöiden uudelleen jakamisesta – Myynti julkisella huutokaupalla – Kiintiöiden siirtäminen vastiketta vastaan)

(2004/C 7/23)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-416/01, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Sociedad Cooperativa General Agropecuaria (ACOR) ja Administración General del Estado, Ebro Puleva SA:n, aiemmin Azucarera Ebro Agrícolas SA, ja Azucareras Reunidas de Jaén SA:n osallistuessa asian käsittelyyn, ennakkoratkaisun sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 (EYVL L 177, s. 4), sokerialan kiintiöiden siirtoja koskevista yleisistä säännöistä 26 päivänä tammikuuta

1982 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 193/82 (EYVL L 21, s. 3) ja sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 (EYVL L 178, s. 1) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuimien (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: V. Skouris (esittelevä tuomari), joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues, J.-P. Puissechet ja F. Macken, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 20.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Jos yritysten sulautumisen hallinnollisesta valvonnasta vastaava jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen katsoo kilpailun turvaamisen kannalta tarpeelliseksi jakaa uudelleen sokerin tuotantokiintiöt alueelleen sijoittautuneille yrityksille, se, että kyseinen viranomainen määrää tällaisten kiintiöiden siirron tai uudelleen jakamisen vastikkeelliseksi, on ristiriidassa sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 ja sokerialan kiintiöiden siirtoja koskevista yleisistä säännöistä 26 päivänä tammikuuta 1982 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 193/82 säännösten kanssa.
- 2) Sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun asetuksen N:o 1260/2001 voimaantulo ei muuta yhteisön lainsäädännön tulkintaa.

(¹) EYVL C 84, 6.4.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

6 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-434/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Direktiivi 92/43/ETY – Luontotyypin suojeleminen – Luonnonvarainen eläimistö ja kasvisto)

(2004/C 7/24)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-434/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: R. Wainwright) vastaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehenään: G. Amodeo ja K. Manji, avustajanaan D. Anderson), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut luontotyypin sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston

suojelelta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (EYVL L 206, s. 7) mukaisia velvoitteita, koska se ei ole varmistanut sitä, että kyseisen direktiivin 12 ja 16 artiklaa noudatetaan sen alueella, yhteisöjen tuomioistuimien (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissechet sekä tuomarit C. Gulmann (esittelevä tuomari), F. Macken, N. Colneric ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, on antanut 6.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan yhteisöjen komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 31, 2.2.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

6 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-501/01: Alankomaiden kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Yhteisön tuen kokonaismäärästä klassisen sikaruton hävittämiseksi Alankomaista vuonna 1998 17 päivänä lokakuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2001/739/EY kumoaminen)

(2004/C 7/25)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-501/01, Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehenään: H. G. Sevenster, C. Wissels ja J. G. M. van Bakel) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: T. van Rijn), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa yhteisön tuen kokonaismäärästä klassisen sikaruton hävittämiseksi Alankomaista vuonna 1998 17 päivänä lokakuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2001/739/EY (EYVL L 277, s. 28) siltä osin kuin vahvistettaessa yhteisön tuen kokonaismäärää klassisen sikaruton hävittämiseksi Alankomaista vuonna 1998 kasvattajille suoritettuihin korvauksiin on tehty 25 prosentin vähennys, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: neljännen jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit D. A. O. Edward (esittelevä tuomari) ja S. von Bahr, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 6.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Alankomaiden kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 84, 6.4.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

13 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-42/02 (Ålands förvaltningsdomstolin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Diana Elisabeth Lindman (¹)

(Palvelujen tarjoamisen vapaus – Arpajaislipukkeet – Toisessa jäsenvaltiossa toimeenpannuissa arpajaisissa voitettu summa – Tulovero – Arpajaisvero – Ahvenanmaan erityissääntely)

(2004/C 7/26)

(Oikeudenkäyntikieli: ruotsi)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-42/02, jonka Ahvenanmaan hallintotuomioistuin (Suomi) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa, jonka on pannut vireille Diana Elisabeth Lindman, ennakkoratkaisun EY 49 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: neljännen jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit D. A. O. Edward (esittelevä tuomari) ja P. Jann, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 13.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

EY 49 artiklan kanssa on ristiriidassa jäsenvaltion lainsäädäntö, jonka mukaan muissa jäsenvaltioissa toimeenpannuista arpajaisista saatuja voittoja pidetään voittajan tuloverotuksessa veronalaisina tuloina, kun taas kyseisessä jäsenvaltiossa toimeenpannuista arpajaisista saadut voitot eivät ole veronalaisia.

(¹) EYVL C 109, 4.5.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

6 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-78/02 (Dioikitiko Efeteio Athinonin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Elliniko Dimosio vastaan Maria Karageorgou (C-78/02) Katina Petrova (C-79/02) Loukas Vlachos (C-80/02) (¹)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi – 21 artiklan 1 kohdan c alakohta – Verovelvolliset – Henkilö, joka mainitsee veron laskussa – Vero, jonka verovelvollisuuden ulkopuolelle jätetty henkilö on maksanut virheellisesti ja joka on merkitty kyseisen henkilön laatimaan laskuun)

(2004/C 7/27)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asioissa C-78/02–C-80/02, jotka Dioikitiko Efeteio Athinon (Kreikka) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa Elliniko Dimosio ja Maria Karageorgou (C-78/02) Katina Petrova (C-79/02) Loukas Vlachos (C-80/02) ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) tulkinnasta ja erityisesti sen kyseisen direktiivin 21 artiklan 1 kohdan c alakohtaan säännöksen tulkinnasta, jonka mukaan arvonlisäveroa on velvollinen maksamaan jokainen henkilö, joka mainitsee laskussa kyseisen veron, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissechet sekä tuomarit R. Schintgen, V. Skouris, N. Colneric ja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 6.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Summaa, joka mainitaan arvonlisäverona valtiolle palveluja suorittavan henkilön laatimassa laskussa, ei saa pitää arvonlisäverona, mikäli tämä henkilö virheellisesti katsoo suorittavansa kyseisiä palveluja itsenäisenä ammatinharjoittajana, vaikka hän todellisuudessa toimiikin alistteisessa suhteessa.

- 2) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 21 artiklan 1 kohdan c alakohta ei estä sellaisen summan palauttamista, joka on mainittu laskussa tai laskuna toimivassa asiakirjassa virheellisesti arvonlisäverona, kun kyseessä olevista palveluista ei kanneta arvonlisäveroa ja kun laskutettua summaa ei siis voida pitää arvonlisäverona.

(¹) EYVL C 169, 13.7.2002.
EYVL C 144, 15.6.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

13 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-153/02 (Giudice di pace di Genovan esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Valentina Neri vastaan European School of Economics (ESE Insight World Education System Ltd) (¹)

(Sijoittautumisvapaus – Tutkintojen tunnustaminen – Jäsenvaltioon sijoittautuneen yliopiston myöntämä tutkinto – Toisessa jäsenvaltiossa myönnettävään tutkintoon valmistava ja toisen koulutuslaitoksen järjestämä koulutus)

(2004/C 7/28)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-153/02, jonka Giudice di pace di Genova (Italia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseensa tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Valentina Neri ja European School of Economics (ESE Insight World Education System Ltd) ennakkoratkaisun EY 39, EY 43 ja EY 49 artiklan, yhteisen ammatillista koulutusta koskevan politiikan toteuttamisen yleisperiaatteista 2 päivänä huhtikuuta 1963 tehdyn neuvoston päätöksen 63/266/ETY (EYVL 1963, 63, s. 1338) ja vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/48/ETY (EYVL 1989, L 9, s. 16) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: tuomarit D. A. O. Edward, joka toimii viidennen jaoston puheenjohtajana, sekä A. La Pergola ja S. von Bahr (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 13.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Kansallisessa tuomioistuimessa kyseessä oleva hallintokäytäntö, jonka mukaan jonkin jäsenvaltion yliopiston myöntämiä ylemmän

tason yliopistotutkintoja ei voida tunnustaa toisessa jäsenvaltiossa, kun toinen oppilaitos on tarjonnut näihin tutkintoihin valmistavat opinnot viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa oppilaitosten välisen sopimuksen mukaisesti, on EY 43 artiklan vastainen.

(¹) EYVL C 144, 15.6.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(neljäs jaosto)

17 päivänä lokakuuta 2003

asiassa C-35/02 (Bundesverwaltungsgerichtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Landeszahnärztekammer Hessen vastaan Markus Vogel, Landesärztekammer Hessenin ja Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgerichtin osallistuessa asian käsittelyyn (¹)

(Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Sijoittautumisvapaus – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Direktiivit 78/686/ETY ja 78/687/ETY – Lääkärin harjoittama hammaslääkäritoiminta)

(2004/C 7/29)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-35/02, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseensa tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Landeszahnärztekammer Hessen e Markus Vogel, Landesärztekammer Hessenin ja Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgerichtin osallistuessa asian käsittelyyn, ennakkoratkaisun hammaslääkärintoiminta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 78/687/ETY (EYVL L 233, s. 10) tulkinnasta, sellaisena kuin tämä direktiivi on muutettuna Itävallan tasavaltaan, Suomen tasavaltaan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, tehdyllä asiakirjalla (EYVL 1994, C 241, s. 21 ja EYVL 1995, L 1, s. 1), yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari) sekä tuomarit A. La Pergola ja S. von Bahr, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, ilmoitettuaan ennakkoratkaisupyyntönsä esittäneelle tuomioistuimelle, että yhteisöjen tuomioistuin aikoo ratkaista asian perustellulla määräyksellä työjärjestyksensä 104 artiklan 3 kohdan mukaisesti, kehoitettuaan EY:n tuomioistuimen perussäännön 23 artiklassa tarkoitettuja asianosaisia esittämään mahdolliset asiaa koskevat huomautuksensa, on antanut 24.7.2003 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

Hammaslääkärintointa koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 25 päivänä heinäkuuta 1978 annettua neuvoston direktiiviä 78/687/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, tehdyllä asiakirjalla, on tulkittava siten, että sen kanssa yhteensoveltumaton on sellainen kansallinen lainsäädäntö, jolla yleisesti sallitaan sellaisten lääkäreiden, jotka eivät ole suorittaneet tämän direktiivin 1 artiklassa vaadittua koulutusta, harjoittavan hammaslääkärintointia, ja näin on riippumatta siitä, millä nimikkeellä tätä tointa harjoitetaan.

(¹) EYVL C 109, 4.5.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

11 päivänä heinäkuuta 2003

asiassa C-161/03 (Commission de conciliation et d'expertise douanière esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Administration des douanes vastaan Centrale d'achat française pour l'outre-mer SA (Cafom) ja Samsung Electronics France (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Yhteisöjen tuomioistuimen toimivallan puuttuminen)

(2004/C 7/30)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-161/03, jonka Commission de conciliation et d'expertise douanière (Ranska) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen asiassa Administration des douanes vastaan Centrale d'achat française pour l'outre-mer SA (Cafom) ja Samsung Electronics France, ennakkoratkaisun Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Unkarin tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn Eurooppa-sopimuksen, joka on tehty ja hyväksytty yhteisöjen puolesta 13.12.1993 tehdyllä neuvoston ja komission päätöksellä 93/742/Euratom, EHTY, EY (EYVL L 347, s. 1), liitetyn pöytäkirjan nro 4 27 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen ja C. W. A. Timmermans, sekä tuomarit C. Gullmann (esittelevä tuomari), D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues ja A. Rosas, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: R. Grass, on antanut 11.7.2003 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

On ilmeistä, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuin ei ole toimivaltainen vastaamaan Commission de conciliation et d'expertise douanièren 18.3.2003 tekemässään päätöksessä esittämiin kysymyksiin.

(¹) EUVL C 135, 7.6.2003.

P&O European Ferriesin (Vizcaya) SA:n 20.10.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston (laajennettu kokoonpano) yhdistetyissä asioissa T-116/01, P&O European Ferries vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, väliintulijana kantajan puolella Diputación Foral de Vizcaya ja T-118/01, Diputación Foral de Vizcaya vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, väliintulijana kantajan puolella P&O European Ferries, 5.8.2000 antamasta tuomiosta

(Asia C-442/03 P)

(2004/C 7/31)

P&O European Ferries (Vizcaya) SA, kotipaikka Bilbao (Espanja), on valittanut 20.10.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun ensimmäisen jaoston 5.8.2003 antamasta tuomiosta yhdistetyissä asioissa T-116/01 (¹), P&O European Ferries vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, väliintulijana kantajan puolella Diputación Foral de Vizcaya ja T-118/01 (²), Diputación Foral de Vizcaya vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, väliintulijana kantajan puolella P&O European Ferries. Valittajan edustajat ovat barrister Sir Jeremy Lever QC ja barrister Pickford ja solicitor J. Ellison.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 5.8.2003 antaman tuomion ja palauttaa valituskirjelmän 13 kohdassa esitetyt kysymykset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistaviksi
2. velvoittaa komission korvaamaan valittajalle valitusmenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut
3. kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 5.8.2003 antaman tuomion siltä osin kuin siinä veloitetaan valittaja korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut ja jätetään asia näiden oikeudenkäyntikulujen osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi kun asia palautetaan sen käsiteltäväksi.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajan vaatimukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa hylättiin sillä perusteella, että valittajalle vuonna 1995 maksettu tuki oli valittajalle aiemmin vuonna 1992 sääntöjenvastaisesti (komissiolle ei ollut annettu ennalta tietoa) myönnetyn tuen jatkamista, että vuoden 1995 tukea koski aiemman tuen sääntöjenvastaisuus, ja että tätä sääntöjenvastaisuutta ei poistanut vuoden 1995 määräys vuoden 1995 sopimusta koskevista tiedoista. Valittaja katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on seuraavin perustein tehnyt oikeudellisen virheen hylätessään valittajan vaatimukset:

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tulkitsi väärin EY 88 artiklan 3 kohtaa, koska se ei antanut merkitystä periaatteelle, jonka mukaan velvollisuus antaa komissiolle tieto tuen muuttamista koskevista suunnitelmista on irrallinen velvollisuus yhtä lailla kuin velvollisuus antaa komissiolle tieto suunnitelmista myöntää (uutta) tukea. Vaikka tuki myönnettiin alunperin sääntöjenvastaisesti, alkuperäisen sopimuksen korvaavalla sopimuksella myönnetty muutettu tuki myönnetään sääntöjenmukaisesti, jos komissiolle annetaan tieto muutetun tuen myöntämistä koskevista suunnitelmista ja se tekee tästä myönteisen päätöksen ennen kuin muutettu tuki myönnetään.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin perusti edellä 1 kapaleessa tiivistetysti esitetyn päätelmänsä virheellisesti siihen toteamukseen, että tuki oli sisällöllisesti sama vuosien 1992 ja 1995 sopimuksissa, ja että tämän vuoksi vuoden 1995 tukea koski vuoden 1992 sääntöjenvastaisuus.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ottanut huomioon sitä, että 27.3.1995 päivätyllä kirjeellä, jossa komissiolle ilmoitettiin vuoden 1995 sopimuksesta, saattoi olla – ja olikin – lain mukaan kaksi ominaisuutta: siinä irtauduttiin vuoden 1992 sopimuksesta, koska tämä oli korvattu uudella, ja informoitiin komissiota lopullisesta uuden tuen myöntämisestä koskevasta suunnitelmasta vuoden 1992 tuki korvaamalla; ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin syyllistyi oikeudelliseen virheeseen katsoessaan, että ensimmäinen ominaisuus sulki pois toisen.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin nojautui väitettyihin prosessuaalisiin virheisiin siltä osin kuin kysymys oli tietojen antamisesta 27.3.1999 päivätyllä kirjeellä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli väärässä, koska a) toisin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiossa katsotaan, 88 artiklan 3 kohta ei sisällä velvollisuutta – eikä lainsäädäntöön sisältynyt tällaista velvollisuutta ilmoituksen tekemisen ajankohtana – siitä, että juuri kysymyksessä olevan jäsenvaltion olisi toimitettava kyseiset tiedot; b) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin nojautui siihen, että tiedonannon muoto ja sisältö eivät täyttäneet komission jäsenvaltioille osoittamissa tiedonannoissa ilmoittamia muodollisia kriteerejä

ja jätti huomioon ottamatta sen, että komission jäsenvaltioille osoittamat tiedonannot eivät voi luoda yksilöitä sitovia laillisia edellytyksiä, ja, joka tapauksessa, c) asian olosuhteissa komissio ei voinut kiistää ilmoituksen lainmukaisuutta jonkin muotovirheen perusteella ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin syyllistyi oikeudelliseen virheeseen näin katsoessaan.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin perusti virheellisesti kantansa a) komission vuoden 1995 tuesta käyttämään viittaukseen (NN) ja b) siihen, että komissio ei hylännyt 27.3.1995 päivätyä kirjettä (minkä se olisi tehnyt, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kehäpäätelmän mukaisesti, jos se olisi ymmärtänyt, että kirje on ilmoitus) sen vuoksi, että vuoden 1995 tukea ei olisi ollut sääntöjenmukaisesti ilmoitettu komissiolle. Kumpikaan näistä seikoista ei lain mukaan voi riistää 27.3.2003 päivätyltä kirjeeltä sitä ominaisuutta, että se on ilmoitus suunnitelmasta myöntää vuoden 1995 tuki.

(1) EYVL C 212, 28.7.2001, s. 26.

(2) EYVL C 227, 11.8.2001, s. 29.

Euroopan yhteisöjen komission 22.10.2003 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-447/03)

(2004/C 7/32)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 22.10.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Minas Kostantinidis ja Roberto Amorosi.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 75/442/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on direktiivillä 91/156/ETY⁽²⁾ muutettuna, 4 ja 8 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se ei ole toteuttanut tarpeellisia toimenpiteitä sen turvaamiseksi, että jätteet, jotka on varastoitu tai sijoitettu ENICHEM -nimiselle kaatopaikalle Manfredoniassa (provincia di Foggia) ja Pariti I -nimiselle kaatopaikalle (Manfredonian alueella) kerätään ja käsitellään vaarantamatta ihmisten terveyttä ja käyttämättä menetelmiä,

jotka saattavat aiheuttaa haittaa ympäristölle, ja koska se ei ole toteuttanut tarpeellisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että kaatopaikalle toimitettujen tai varastoitujen jätteiden haltija niin Manfredoniassa sijaitsevan ENICHEMin kuin Pariti I ja Conte di Troian yhdyskuntajätteitä käsittelevillä kaatopaikoilla antaa jätteet yksityisen tai julkisen keräilijän tai sellaisen yrityksen hoidettavaksi, joka suorittaa direktiivin liitteessä II A tai II B tarkoitettuja toimia, taikka huolehtii itse jätteiden keräämisestä ja käsittelemisestä.

- velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- ENICHEM -nimisen teollisuuslaitoksen sijainnin osalta on Italian viranomaisten toimittamien tietojen ja hiljaisuuden, johon ne ovat tämän jälkeen vaipuneet, perusteella todettava, että sektorille 5 sijoitettujen jätteiden hävittäminen ei ole päättynyt, kuten oli suunniteltu joulukuun 2002 kuluessa. ENICHEM ei ole esittänyt joulukuun 2002 loppuun mennessä suunnitelmaa sektoreille 12, 14 ja 17 sijoitettujen jätteiden hyödyntämisestä, vaikka jätteet ovat edelleen siellä, mihin ne oli alunperin toimitettu, vaikka on täysin varmaa, että ne on siirrettävä pois. Sektorilla 16 olevien jätteiden osalta on tällä hetkellä olemassa vain suunnitelma, jonka toteuttamisesta ei ole varmaa tietoa.
- Pariti I ja Conte di Troian kaatopaikkojen osalta on todettava, että ympäristöministeriön tekninen tutkinta, joka koskee kyseisten alueiden maisemointia vuoden 2002 loppuun mennessä, ei ole vielä päättynyt, minkä vuoksi tilanne on pysynyt täysin samanlaisena kuin ennen perustellun lausunnon lähettämistä.
- Edellä esitetyn perusteella ja hyväksyen se, että Conte di Troian kaatopaikka ei aiheuta välitöntä vaaraa ympäristölle, on kuitenkin todettava, että Italian tasavalta ei ole toteuttanut toimenpiteitä vuodesta 1989 Pariti I:n kaatopaikalla olevien ja vuodesta 1993 ENICHEMin kaatopaikalla (Manfredonia) olevien jätteiden käsittelemiseksi tai hävittämiseksi ilman, että tästä aiheutuu vaaraa ihmisten terveydelle ja käyttämättä käsittelymenetelmiä, jotka saattavat aiheuttaa haittaa ympäristölle. Italian on siis katsottava jättäneen noudattamatta direktiivin 4 artiklan mukaisia velvoitteitaan.
- Italian tasavalta ei ole toteuttanut tarpeellisia toimienpiteitä, jotta ENICHEMin, Pariti I:n ja Conte di Troian kaatopaikoilla olevien jätteiden haltija antaisi ne yksityisen tai julkisen keräilijän tai direktiivin liitteessä II A tai II B tarkoitettuja toimia suorittavan yrityksen hoidettavaksi,

ja jättänyt näin noudattamatta direktiivin 8 artiklan mukaisia velvoitteitaan.

(1) EYVL L 194, 27.7.1975, s. 39.

(2) EYVL L 78, 26.3.1991, s. 32.

Corte d'Appello di Milano, Sezione Prima Civile 15.10.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti s.r.l. Notaari Giuseppe Calafiori sekä väliintulijana P.M., edustajanaan Corte d'Appello di Milanon tuomiopiirissä toimiva yleinen syyttäjä

(Asia C-451/03)

(2004/C 7/33)

Corte d'Appello di Milano, Sezione Prima Civile, on pyytänyt 15.10.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 27.10.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti s.r.l. Notaari Giuseppe Calafiori sekä väliintulijana P.M., edustajanaan Corte d'Appello di Milanon tuomiopiirissä toimiva yleinen syyttäjä, seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko EY:n perustamissopimuksen 4, 10, 82, 86 ja 98 artiklaa tulkittava siten, että niiden vastaista on 9.7.1997 annetun asetuksen nro 241, sellaisena kuin se on muutettuna 28.12.1998 annetulla asetuksella nro 490, ja tuloverolain yhtenäisen tekstin (22.12.1986 annettu tasavallan presidentin asetus nro 917) ja 30.12.1991 annetun lain nro 413 kaltainen kansallinen lainsäädäntö, jolla määrätty vero-oikeudellinen neuvonta-toiminta varataan yksinomaisesti yhdelle laissa määrätylle oikeussubjektien ryhmälle (Centri di Assistenza Fiscale, CAF) ja kielletään alan muita taloudellisia toimijoita, vaikka niillä onkin valtuutus harjoittaa vero-oikeudellista ja kirjanpitoon liittyvää neuvontatoimintaa (korkeakoulututkinnon suorittaneet, kirjanpitäjät, asianajajat ja työoikeudellista neuvontaa antavat henkilöt), harjoittamasta samanlaisin edellytyksin ja tavoin näitä samoja Centri di Assistenza Fiscale'lle varattuja toimintoja?

2. Onko EY:n perustamissopimuksen 43, 48 ja 49 artiklaa tulkittava siten, että niiden vastaista on 9.7.1997 annettu asetuksen nro 241, sellaisena kuin se on muutettuna 28.12.1998 annetulla asetuksella nro 490, ja tuloverolain yhtenäisen tekstin (22.12.1986 annettu tasavallan presidentin asetus nro 917) ja 30.12.1991 annetun lain nro 413 kaltainen kansallinen lainsäädäntö, jolla määrätty vero-oikeudellinen neuvontatoiminta varataan yksinomaaisesti yhdelle laissa määrätyle oikeussubjektien ryhmälle (Centri di Assistenza Fiscale, CAF) ja kielletään alan muita taloudellisia toimijoita, vaikka niillä onkin valtuutus harjoittaa vero-oikeudellista ja kirjanpitoon liittyvää neuvontatoimintaa (korkeakoulututkinnon suorittaneet, kirjanpitäjät, asianajajat ja työoikeudellista neuvontaa antavat henkilöt), harjoittamasta samanlaisin edellytyksin ja tavoin näitä samoja Centri di Assistenza Fiscale'lle varattuja toimintoja?
3. Onko EY:n perustamissopimuksen 87 artiklaa tulkittava siten, että 9.7.1997 annetun asetuksen nro 241 ja erityisesti sen 38 §:n säännöksen, jossa säädetään, että CAF:it saavat valtion varoista korvauksen asetuksen nro 241 34 §:n 4 momentissa ja 37 §:n 2 momentissa säädetystä toiminnoista, kaltaisia lainsäädäntötoimia pidettävä valtioneuvon tukena?

High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division 17.10.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) RAL (Channel Islands) Ltd, 2) RAL Ltd, 3) RAL Services Ltd, 4) RAL Machines Ltd vastaan Commissioners of Customs and Excise

(Asia C-452/03)

(2004/C 7/34)

High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, on pyytänyt 17.10.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 27.10.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa 1) RAL (Channel Islands) Ltd, 2) RAL Ltd, 3) RAL Services Ltd, 4) RAL Machines Ltd vastaan Commissioners of Customs and Excise, seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa vallitsevissa olosuhteissa ja
- 2) jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi (77/388/

ETY) ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 2, 3 ja 9 artikla, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteisön alueelle sijoittautumattomille verovelvollisille suoritettavaa arvonlisäveron palautusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt – 17 päivänä marraskuuta 1986 annettu kolmastoista neuvoston direktiivi (86/560/ETY) ⁽²⁾ ja erityisesti sen 1 ja 2 artikla sekä yhteisön oikeuden yleiset periaatteet huomioon ottaen

1. Miten kuudennen direktiivin 9 artiklan ilmaisu ”kiinteä toimipaikka” on tulkittava?
2. Mitä tekijöitä on otettava huomioon ratkaistaessa sitä, suoritetaanko pelipalvelut raha-automaateilla CI:n kaltaisen yhtiön liiketoiminnan kotipaikasta vai jostakin muusta sellaisesta kiinteästä toimipaikasta, joka CI:n kaltaisella yhtiöllä voi olla?
3. Erityisesti siinä tilanteessa kun
 - a) yhtiön (A) liiketoimintaa on järjestelty nyt käsiteltävänä olevassa asiassa vallitsevan kaltaisissa olosuhteissa siten, että etuyhteydessä oleva yhtiö (B), jonka liiketoiminnan kotipaikka on yhteisön alueen ulkopuolelle, suorittaa pelipalvelut raha-automaateilla ja kun järjestelyllä pyritään ainoastaan siihen, ettei A:n tarvitse maksaa arvonlisäveroa siinä valtiossa, johon se on sijoittautunut,
 - i) voidaanko pelipalvelut raha-automaateilla katsoa suoritettavan kyseisessä jäsenvaltiossa olevasta kiinteästä toimipaikasta; ja jos näin on
 - ii) onko pelipalvelut raha-automaateilla katsottava suoritettavan kiinteästä toimipaikasta vai onko ne katsottava suoritettavan paikasta, jossa B:llä on liiketoimintansa kotipaikka?
 - b) yhtiön (A) liiketoimintaa on järjestelty siten, että palvelujen suorituspaikkaan sovellettavat säännöt huomioon ottaen etuyhteydessä olevan yhtiön (B) tarkoituksena on nyt käsiteltävänä olevassa asiassa vallitsevan kaltaisissa olosuhteissa suorittaa pelipalvelut raha-automaateilla yhteisön alueen ulkopuolella sijaitsevasta liiketoiminnan kotipaikasta eikä sillä ole siinä jäsenvaltiossa, johon A on sijoittautunut, sellaista kiinteää toimipaikkaa, josta kyseiset palvelut suoritetaan, ja kun järjestelyllä pyritään ainoastaan siihen, ettei A:n tarvitse maksaa kyseisistä palveluista arvonlisäveroa tässä valtiossa:

- i) onko B:n ja etuyhteydessä olevien yhtiöiden (A, C ja D) välisiä liiketoimia jäsenvaltioissa pidettävä arvonlisäverotuksellisesti kyseisten yhtiöiden taloudelliseen toimintaan liittyvinä tavaroiden luovutuksina tai palveluiden suorituksina, jotka on suoritettu osapuolille tai jotka ne ovat suorittaneet; ja jos näin ei ole
- ii) mitä tekijöitä on otettava huomioon ratkaistaessa sitä, kuka on suorittanut pelipalvelut raha-automaateilla?
4. a) Onko olemassa sellainen oikeuksien väärinkäyttöä koskeva periaate, jonka perusteella voidaan (riippumatta siitä, miten arvonlisäverodirektiivejä on tulkittava) sulkea pois nyt käsiteltävänä olevan kaltaisessa asiassa tavoiteltu etuus?
- b) Jos näin on, miten kyseistä periaatetta on sovellettava nyt käsiteltävänä olevan asian kaltaisissa olosuhteissa?
5. a) Mitä merkitystä, jos lainkaan, on annettava sille seikalle, että A, C ja D eivät ole B:n tytäryhtiöitä ja että B ei valvo A:ta, C:tä tai D:tä oikeudellisesti eikä taloudellisesti?
- b) Onko jonkun edellä annettavan vastauksen kannalta vaikutusta sillä, että B:n yhteisön alueen ulkopuolella sijaitsevassa liiketoimintansa kotipaikassa harjoittaman kaltaisen hallintotoiminta oli välttämätöntä raha-automaattipelipalveluiden suorittamiseksi asiakkaille eivätkä A, C ja D harjoita tällaista toimintaa?

(1) Kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, annettu 17 päivänä toukokuuta 1977, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta - yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste. EYVL, erityispainos 1977, 9/nide 1, s. 28.

(2) Kolmastoista neuvoston direktiivi 85/560/ETY, annettu 17 päivänä marraskuuta 1986, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta - yhteisön alueelle sijoittautumattomille verovelvollisille suoritettavan arvonlisäveron palautusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt. EYVL, erityispainos 1986, 9/nide 1, s. 130.

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) 23.10.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) ABNA Ltd, 2) Denis Brinicompe (partnership), 3) BOCM Pauls Ltd, 4) Devenish Nutrition Ltd, 5) Nutrition Services (International) Ltd, 6) Primary Diets Ltd vastaan 1) Secretary of State for Health, 2) Food Standards Agency

(Asia C-453/03)

(2004/C 7/35)

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), on pyytänyt 23.10.2003

tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 27.10.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta ennakkoratkaisua asiassa 1) ABNA Ltd, 2) Denis Brinicompe (partnership), 3) BOCM Pauls Ltd, 4) Devenish Nutrition Ltd, 5) Nutrition Services (International) Ltd, 6) Primary Diets Ltd vastaan 1) Secretary of State for Health, 2) Food Standards Agency, seuraavaan kysymykseen:

Onko direktiivin 2002/2/EY⁽¹⁾ 1 artiklan 1 kohdan b alakohta ja/tai direktiivin 2002/2/EY 1 artiklan 4 kohta, siltä osin kuin siinä muutetaan direktiivin 79/373/ETY⁽²⁾ 5c artiklan 2 kohdan a alakohtaa edellyttämällä prosentiosuuksien luettelamista, pätemätön

- a) sen vuoksi, että EY 152 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ei ole sille oikeudellista perustaa,
- b) omaisuuden suoja koskevan perusoikeuden loukkaamisen vuoksi, tai
- c) suhteellisuusperiaatteen loukkaamisen vuoksi.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/2/EY, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, rehuseosten liikkuvuudesta annetun neuvoston direktiivin 79/373/ETY muuttamisesta ja komission direktiivin 91/357/ETY kumoamisesta. EYVL L 63, 28.1.2002, s. 23–25.

(2) Neuvoston direktiivi 79/373/ETY, annettu 2 päivänä huhtikuuta 1979, rehuseosten pitämisestä kaupan. EYVL, erityispainos 1979, 3/nide 10, s. 205.

Euroopan yhteisöjen komission 27.10.2003 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-456/03)

(2004/C 7/36)

Euroopan yhteisöjen komissio on 27.10.2003 nostanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamies on Karen Banks.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut bioteknologian keksintöjen oikeudellisesta suojasta 6 päivänä heinäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/44/EY⁽¹⁾ 15 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

- velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle vahvistettu määräaika päättyi 30.7.2002.

(¹) EYVL L 213, 30.7.1998, s. 13.

Tribunale di Bergamo 3.8.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Azienda Agricola Albergati Giovanni Angelo vastaan AGEA (Agenzia Erogazioni in Agricoltura) ja Coop Latte 2005 scarl

(Asia C-457/03)

(2004/C 7/37)

Tribunale di Bergamo, on pyytänyt 3.8.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 29.10.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Azienda Agricola Albergati Giovanni Angelo vastaan AGEA (Agenzia Erogazioni in Agricoltura) ja Coop Latte 2005 scarl, seuraavaan kysymykseen:

Onko 31.3.1984 annetun asetuksen (ETY) N:o 856/84 (¹) 1 artiklaa ja 28.12.1992 annetun asetuksen (ETY) N:o 3950/92 (²) 1–4 artiklaa tulkittava siten, että maitoa ja maitotuotteita koskevia lisämaksuja on pidettävä hallinnollisina seuraamuksina, ja siten, että tuottajille syntyy velvollisuus tällaisen lisämaksun suorittamiseen ainoastaan siinä tapauksessa, että heille osoitettujen tuotantokiintiöiden ylittäminen on ollut tarkoituksellista tai johtunut laiminlyönnistä?

(¹) Neuvoston asetus (ETY) N:o 856/84, annettu 31 päivänä maaliskuuta 1984, maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 804/68 muuttamisesta. EYVL, erityispainos 1984, 3/nide 17, s. 95.

(²) Neuvoston asetus (ETY) N:o 3950/92, annettu 28 päivänä joulukuuta 1992, maito- ja maitotuotealan lisämaksusta. EYVL, erityispainos 1992, 3/nide 47, s. 159.

Bolzanon provinssin autonomisen maakunnan Verwaltungsgericht 27.9.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Parking Brixen G-m.b.H vastaan Brixenin kunta ja Stadtwerke Brixen A.G.

(Asia C-458/03)

(2004/C 7/38)

Bolzanon provinssin autonomisen maakunnan Verwaltungsgericht, on pyytänyt 27.9.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 30.10.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Parking Brixen G-m.b.H vastaan Brixenin kunta ja Stadtwerke Brixen A.G., seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan yleisten pysäköintipaikkojen hallinnointia koskevassa sopimuksessa kysymys direktiivissä 92/50/ETY (¹) tarkoitetusta julkisesta palveluhankintoja koskevasta sopimuksesta vai julkisia palveluita koskevasta konsessiosopimuksesta, johon on sovellettava EY:n kilpailusääntöjä ja erityisesti yhdenvertaista kohtelua koskevaa periaatetta ja avoimuusperiaatetta;
2. Jos kysymys on tosiasiallisesti julkisia palveluita koskevasta konsessiosopimuksesta julkisten paikallisten palveluiden hallinnoinnin osalta, onko maksullisten yleisten pysäköintialueiden hallinnointia koskeva sopimus, joka 4.1.1993 annetun Regionalgesetzin nro 1 44 §:n 6 kohdan b alakohdan, sellaisena kuin se on muutettuna 23.1.1998 annetun Regionalgesetzin nro 10 10 §:llä ja Gemeindeordnungia koskevien säännösten yhteensovitetun tekstin 88 §:n 6 kohdan a alakohdan ja b alakohdan mukaan voidaan tehdä ilman julkista tarjouskilpailua, yhteisön oikeuden ja erityisesti palvelujen tarjoamisen vapauden ja vapaan kilpailun periaatteiden, syrjäntäkiellon periaatteen sekä siihen perustuvan yhdenmukaisen kohtelun periaatteen ja avoimuusperiaatteen sekä suhteellisuusperiaatteen mukainen, kun kyseessä on osakeyhtiö, joka on perustettu lakiasetuksen nro 267/2000 115 §:n mukaisesti muuttamalla kunnan erityislaitos osakeyhtiöksi, jonka osakepääoma on sopimuksen tekoajankohtana 100 %:sti kunnan omistuksessa ja jonka hallintoneuvostolla on kuitenkin kaikki hyvän hallintotavan mukaiset laajat toimivaltuudet tehdä oikeustoimia 5 000 000,00 euron arvoon asti yksittäistä oikeustointa kohti.

(¹) Neuvoston direktiivi 92/50/ETY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 1992, julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekemistekemistelyjen yhteensovittamisesta. EYVL, erityispainos 1992, 6/nide 3, s. 139.

Euroopan yhteisöjen komission 30.10.2003 Irlantia vastaan nostama kanne

(Asia C-459/03)

(2004/C 7/39)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 30.10.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Irlantia vastaan. Kantajan asianmiehinä ovat P. J. Kuijper ja B. Martenczuk ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Irlanti ei ole noudattanut EY 10 ja EY 292 artiklan sekä EA 192 ja EA 193 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen nojalla ryhtynyt riitojen ratkaisemista koskevaan menettelyyn Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan Sellafieldissä sijaitsevan sekaoksidipolttoainevoimalan osalta
- velvoittaa Irlannin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää, että Irlanti on aloittanut menettelyn Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan ottamatta asianmukaisesti huomioon sitä, että Euroopan yhteisö on Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen sopimusosapuoli. Irlanti ei liioin ole huomionnut sitä, että kyseisen yleissopimuksen määräykset ja monet muut yhteisön säädökset, joihin se on vedonnut, ovat yhteisön oikeuden määräyksiä. Saattaessaan riidan yhteisön oikeusjärjestyksen ulkopuolella olevan tuomioistuimen ratkaistavaksi Irlanti on loukannut EY 292 artiklassa ja EA 193 artiklassa vahvistettua yhteisöjen tuomioistuimen yksinomaista tuomiovaltaa. Irlanti on lisäksi rikkonut EY 10 artiklan ja EA 192 artiklan mukaista yhteistyövelvoitettaan.

College van Beroep voor het bedrijfsleven 24.10.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyynnö asiassa Gaston Schul Douane-Expéditeur B.V. vastaan Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Asia C-461/03)

(2004/C 7/40)

College van Beroep voor het bedrijfsleven, on pyytänyt 24.10.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 4.11.2003, Euroopan yhteisöjen tuo-

mioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Gaston Schul Douane-Expéditeur B.V. vastaan Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko EY 234 artiklan kolmannessa kohdassa tarkoitettujen tuomioistuimen tuon määräyksen nojalla esitettävä yhteisöjen tuomioistuimelle jäljempänä selostetun kaltainen kysymys, joka koskee asetuksen säännösten pätevyyttä, kun yhteisöjen tuomioistuin on aiemmin katsonut, että vastaavanlaisen asetuksen samat säännökset ovat pätemättömiä, vai voiko se olla toimimatta ensin mainitussa määräyksessä tarkoitettulla tavalla, kun otetaan huomioon säännösten samankaltaisuus pätemättömäksi julistettujen säännösten kanssa?
2. Ovatko muiden sokerialan tuotteiden kuin melassin tuonnissa sovellettavista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1423/95 4 artiklan 1 ja 2 kohta pätemättömiä siltä osin kuin niissä säädetään, että niissä tarkoitettu lisätulli määrätään lähtökohtaisesti asetuksen (EY) N:o 1423/95⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdassa säädetyin edustavan hinnan perusteella ja että tämä tulli määrätään kyseisen erän cif-tuontihinnan perusteella vain, jos tuoja tekee tästä hakemuksen?

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 1423/95, annettu 23 päivänä kesäkuuta 1995, muiden sokerialan tuotteiden kuin melassin tuonnista sovellettavista yksityiskohtaisista säännöistä. EYVL L 141, 24.6.1995. s. 16-18.

Espanjan kuningaskunnan 4.11.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-464/03)

(2004/C 7/41)

Espanjan kuningaskunta on nostanut 4.11.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan komissiota vastaan. Kantajan edustaja on valtionasiamies Nuria Díaz Abad, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa 12 päivänä elokuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1483/2003⁽¹⁾ siltä osin kuin siinä säädetään neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 III luvussa määritellyn yhteisön kalastuslaivastopolitiikan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja

- velvoittaa vastaajana olevan toimielimen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) Muotomääräyksiä koskeva keskeinen virhe, koska neuvoston kieliä koskevaa järjestelyä on rikottu: Espanjan valtuuskunta ei vastaanottanut espanjankielistä kutsukirjettä kalastus- ja vesiviljelyalan hallintokomitean kokoukseen, jossa asetusehdotusta käsiteltiin. Lisäksi komissio esitti kyseisen kokouksen aikana oleellisen muutoksen ehdotukseensa vain englanniksi.
- 2) Säädöshierarkian periaatetta on loukattu: asetuksen 1438/2003 7 artiklan 1 kohdassa rikotaan
 - asetuksen 2371/2002 13 artiklaa, jossa ei aseteta jäsenvaltioille velvollisuutta taata, että laivaston kapasiteetti ei ylitä tiettyjä rajoja, ja
 - asetuksen 2371/2002 11 artiklaa, jossa edellytetään, että vahvistettaessa alusten laivastoon lisäämisten ja laivastosta poistojen tasapainoa laivaston vetoisuuden lisäämistä ei tarvitse ottaa huomioon.
- 3) Luottamuksensuojan periaatetta on loukattu: säädöksen taannehtivasta vaikutuksesta voi aiheutua asianosaisille vahinkoa.
- 4) Mielivaltaisuus: ilman yhtäkään teknistä perustelua säädöksessä vahvistetaan, että alusten poistot tehdään vuoden 2000 ja vuoden 2002 välisellä ajanjaksolla.

(¹) EUVL L 204, 13.8.2003, s. 21.

London Tribunal Centre 29.10.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Overland Footwear Ltd vastaan Commissioners of Customs and Excise

(Asia C-468/03)

(2004/C 7/42)

London Tribunal Centre, on pyytänyt 29.10.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 6.11.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Overland Footwear Ltd vastaan Commissioners of Customs and Excise, seuraaviin kysymyksiin:

Kun maahantuojat tulliselvityksessä tahattomasti ilmoittaa tavaroista maksettuna tai maksettavana hintana määrän, joka sisältää ostoprovision, ja tahattomasti jättää tulli-ilmoituksessa erottamatta ostoprovision tosiasiallisesti maksetusta tai maksettavasta hinnasta, mutta sen jälkeen, kun tavarat on laskettu vapaaseen liikkeeseen, osoittaa tulliviranomaisten hyväksymällä tavalla, että ilmoitettu tavaroista maksettu tai maksettava hinta sisälsi vilpittömässä mielessä ilmoitetun ostoprovision, joka olisi lain mukaan voitu vähentää maahantuonnin yhteydessä, ja tekee ostoprovisiosta maksetun tullin palauttamishakemuksen kolmen vuoden kuluessa siitä päivästä, jolloin tullin määrä annettiin tiedoksi, ja kun otetaan huomioon neuvoston asetus N:o 2913/92 (jäljempänä tullikoodeksi) ja erityisesti sen 29, 32 ja 33 artikla sekä yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö,

- 1) voiko vilpittömässä mielessä ilmoitettu ostoprovisio olla tullinalainen tullikoodeksin 29 artiklan mukaisen tavarosta tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan osana?
- 2) Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on kieltävä, voiko vilpittömässä mielessä ilmoitettu ostoprovisio tullikoodeksin 32 artiklan 3 kohta ja 33 artikla huomioon ottaen olla vähennettävissä ilmoitetusta kaupp-arvosta?
- 3) Onko tulliviranomaisilla tällaisessa tilanteessa tullikoodeksin ja erityisesti sen 78 artiklan 3 kohdan nojalla velvollisuus hyväksyä maahan tuoduista tavaroista maksetun tai maksettavan hinnan oikaiseminen ja siten alempi tullausarvo?
- 4) Onko maahantuojalla näin ollen tullikoodeksin ja erityisesti sen 236 artiklan nojalla oikeus ostoprovisiosta maksetun tullin palautukseen?

Euroopan yhteisöjen komission 17.11.2003 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-474/03)

(2004/C 7/43)

Euroopan yhteisöjen komission on nostanut 17.11.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on oikeudellisen yksikön virkamies Maria Patakia.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Kreikan tasavalta ei ole noudattanut henkilö-
kuljetukseen tarkoitetuista köysiratalaitteistoista 20 päi-
vänä maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin
ja neuvoston direktiivin 2000/09/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoit-
teitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin
noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnol-
lisia määräyksiä tai koska se ei anakaan ole ilmoittanut
niistä komissiolle
- velvoittaa Kreikan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyn-
tikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika, jossa edellä mainittu direktiivi oli pantava täytän-
töön sisäisessä oikeusjärestyksessä, on päättynyt 3.5.2002.

⁽¹⁾ EYVL L 106, 3.5.2000, s. 21.

**Euroopan yhteisöjen komission 18.11.2003 Luxemburgin
suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne**

(Asia C-479/03)

(2004/C 7/44)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 18.11.2003 Euroo-
pan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Luxemburgin suur-
herttuakuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on M. Patakia,
prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudat-
tanut kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästys-
ten torjumisesta 29 päivänä kesäkuuta 2000 annetun
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/35/
EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut
kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja,
asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoit-
tanut niitä komissiolle
- 2) velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan korvaamaan
oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika kansallisen oikeuden saattamiseksi direktiivin mu-
kaiseksi päättyi 8.8.2002.

⁽¹⁾ EYVL L 200, 8.8.2000, s. 35.

**Euroopan yhteisöjen komission 19.11.2003 Luxemburgin
suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne**

(Asia C-481/03)

(2004/C 7/45)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 19.11.2003 Euroo-
pan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Luxemburgin suur-
herttuakuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on W. Wils,
prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomiois-
tuin

1. toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudat-
tanut yhteisön rautateiden kehittämisestä annetun neu-
voston direktiivin 91/440/ETY muuttamisesta 26 päivänä
helmikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja
neuvoston direktiivin 2001/12/EY⁽¹⁾ sekä rautatieyritys-
ten toimiluvista annetun neuvoston direktiivin 95/18/EY
muuttamisesta 26 päivänä helmikuuta 2001 annetun
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/13/
EY⁽²⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut
kyseisten direktiivien noudattamisen edellyttämiä lakeja,
asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, tai ei ainakaan ole
ilmoittanut niistä komissiolle
2. velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan korvaamaan
oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kyseisten direktiivien täytäntönnäpönnölle asetettu määräaika
päätyi 15.3.2003.

⁽¹⁾ EYVL L 75, 15.3.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 75, 15.3.2001, s. 26.

Euroopan yhteisöjen komission 19.11.2003 Irlantia vastaan nostama kanne

(Asia C-482/03)

(2004/C 7/46)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 19.11.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Irlantia vastaan. Kantajan asiamiehenä on W. Wils, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Irlanti ei ole noudattanut yhteisön rautateiden kehittämisestä annetun neuvoston direktiivin 91/440/ETY muuttamisesta 26 päivänä helmikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/12/EY⁽¹⁾, rautatieyritysten toimiluvista annetun neuvoston direktiivin 95/18/EY muuttamisesta 26 päivänä helmikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/13/EY⁽²⁾ sekä rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta 26 päivänä helmikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/14/EY⁽³⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut näiden direktiivien noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut niistä komissiolle.
2. velvoittaa Irlannin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivien täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 15.3.2003.

⁽¹⁾ EYVL L 75, 15.3.2001, s. 1.
⁽²⁾ EYVL L 75, 15.3.2001, s. 26.
⁽³⁾ EYVL L 75, 15.3.2001, s. 29.

Euroopan yhteisöjen komission 19.11.2003 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-483/03)

(2004/C 7/47)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 19.11.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on W. Wils ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut yhteisön rautateiden kehittämisestä annetun neuvoston direktiivin 91/440/ETY muuttamisesta 26 päivänä helmikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/12/EY⁽¹⁾, rautatieyritysten toimiluvista annetun neuvoston direktiivin 95/18/EY muuttamisesta 26 päivänä helmikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/13/EY⁽²⁾ sekä rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta 26 päivänä helmikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/14/EY⁽³⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisten direktiivien noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut näistä toimenpiteistä kantajalle.
2. velvoittaa Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika, jonka kuluessa direktiivit oli pantava täytäntöön, päättyi 15.3.2003.

⁽¹⁾ EYVL L 75, 15.3.2001, s. 1.
⁽²⁾ EYVL L 75, 15.3.2001, s. 26.
⁽³⁾ EYVL L 75, 15.3.2001, s. 29.

Asian C-62/02⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2004/C 7/48)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 8.9.2003 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-62/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta.

⁽¹⁾ EYVL C 109, 4.5.2002.

Asian C-163/02⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2004/C 7/49)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 14.8.2003 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-163/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta.

(¹) EYVL C 156, 29.6.2002.

Asian C-326/02⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2004/C 7/50)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 30.7.2003 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-326/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta.

(¹) EYVL C 274, 9.11.2002.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

23 päivänä lokakuuta 2003

asiassa T-65/98: Van den Bergh Foods Ltd vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne – Kilpailu – Perustamissopimuksen 85 ja 86 artikla (joista on tullut EY 81 ja 82 artikla) – Heräteostojäätelöt – Pakastesäilyttimien toimittaminen vähittäiskauppiaille – Yksinoikeuslauseke – Markkinoille pääsyn esteet – Omistusoikeudet – EY:n perustamissopimuksen 222 artikla (josta on tullut EY 295 artikla)

(2004/C 7/51)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-65/98, Van den Bergh Foods Ltd, aiemmin HB Ice Cream Ltd, kotipaikka Dublin (Irlanti), edustajinaan solicitors M. Nicholson ja M. Rowe, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnän: W. Wils ja A. Whelan), jota tukee Masterfoods Ltd, kotipaikka Dublin edustajanaan P. G. H. Collins, solicitor, ja Richmond Frozen Confectionery Ltd, aiemmin Treats Frozen Confectionery Ltd, kotipaikka Northallerton (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajanaan I. S. Forrester, QC, prosessiosoite Luxemburgissa, jossa kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa EY:n perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklaan liittyvästä menettelystä (Asiat N:o IV/34.073, IV/34.395 ja IV/35.436 – Van den Bergh Foods Limited) 11 päivänä maaliskuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 98/531/EY (EYVL L 246, s. 1), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. García-Valdecasas sekä tuomarit P. Lindh ja J. D. Cooke, kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on antanut 23.10.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään perusteettomana.*
- 2) *Van den Bergh Foods Ltd vastaa omista oikeudenkäyntikuluisistaan ja velvoitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut, välitoimimenettelystä syntyneet kulut mukaan lukien.*
- 3) *Masterfoods Ltd ja Richmond Frozen Confectionery Ltd vastaavat omista oikeudenkäyntikuluisistaan.*

⁽¹⁾ EYVL C 234, 25.07.1998.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

30 päivänä syyskuuta 2003

yhdistetyissä asioissa T-191/98, T-212/98–T-214/98, Atlantic Container Line AB ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Kilpailu – Linjakonferenssit – Asetus N:o 4056/86 – Ryhmäpoikkeus – Yksittäispoikkeus – Yhteinen määräävä markkina-asema – Väärinkäyttö – Palvelusopimukset – Linjakonferenssin uudet jäsenet – Kilpailun rakenteeseen puuttuminen – Ryhmäpoikkeuksen peruuttaminen – Sakot – Puolustautumisoikeudet)

(2004/C 7/52)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Yhdistetyissä asioissa T-191/98, T-212/98–T-214/98, Atlantic Container Line AB, kotipaikka Göteborg (Ruotsi), Cho Yang Shipping Co. Ltd, kotipaikka Séoul (Etelä-Korea), DSR-Senator Lines GmbH, kotipaikka Brême (Saksa), Hanjin Shipping Co. Ltd, kotipaikka Séoul (Etelä-Korea), Hapag Lloyd AG, kotipaikka Hampuri (Saksa), Hyundai Merchant Marine Co. Ltd, kotipaikka Séoul (Etelä-Korea), A. P. Møller-Mærsk Line, kotipaikka Kööpenhamina (Tanska), Mediterranean Shipping SA, kotipaikka Genève (Sveitsi), Orient Overseas Container Line (UK) Ltd, kotipaikka Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta), Polish Ocean Lines (POL), kotipaikka Gdynia (Puola), P & O Nedlloyd Ltd, kotipaikka Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta), Sea-Land Service Inc., kotipaikka Jersey City, New Jersey (Amerikan yhdysvallat), Neptune Orient Lines Ltd, kotipaikka Singapur (Singapore), Nippon Yusen Kaisha, kotipaikka Tokyo (Japani), Transportación Marítima Mexicana SA de CV, kotipaikka Mexico (Meksiko), Tecomar SA de CV, kotipaikka Mexico (Meksiko), edustajinaan asianajajat J. Pheasant, N. Bromfield, M. Levitt, D. Waelbroeck, U. Zinsmeister, A. Bentley, C. Thomas, A. Nourry, M. Van Kerckhove, P. Ruttley ja A. Merckx, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnän R. Lyal ja J. Flynn), jota tukee European Council of Transport Users ASBL, edustajanaan asianajaja M. Clough, QC, prosessiosoite Luxemburgissa, joissa kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan EY:n perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan mukaisesta menettelystä 16 päivänä syyskuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 1999/243/EY (IV/35.134 – Trans-Atlantic Conference -sopimus) (EYVL 1999, s. 1), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit J. Azizi ja M. Jaeger, kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on 30.9.2003 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) EY:n perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan mukaisesta menettelystä (IV/35.134 Trans Atlantic Conference -sopimus) 16 päivänä syyskuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 1999/243/EY 5 artikla kumotaan.
- 2) Päätöksen 1999/243/EY 6 artikla kumotaan siltä osin kuin sitä sovelletaan kantajien tekemien erillisten palvelusopimusten ja niiden sisällön vastavuoroiseen paljastamiseen.
- 3) Päätöksen 1999/243/EY 7 artikla kumotaan siltä osin kuin 5 ja 6 artiklan kumoaminen sitä edellyttää.
- 4) Päätöksen 1999/243/EY 8 artikla kumotaan.
- 5) Kanteet hylätään muilta osin.
- 6) Kantajat ja komissio vastaavat kukin omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 7) European Council of Transport Users ASBL vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 71, 27.3.1999 ja C 86, 13.3.1999.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

16 päivänä lokakuuta 2003

asiassa T-148/00: The Panhellenic Union of Cotton Ginners and Exporters vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Valtiontuki – Tasoitusmaksu – Tukien rahoittamistapa – Puuvillaa koskeva yhteisön tukijärjestelmä – Kumoamiskanne – Tutkittavaksi ottaminen – Kannekelpoiset toimet – Komission kieltäytyminen jatkamasta jäsenyysselvointeiden noudattamatta jättämistä koskevaa menettelyä – Oikeussuojakeinojen erillisyyden periaate)

(2004/C 7/53)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-148/00, The Panhellenic Union of Cotton Ginners and Exporters, kotipaikka Thessaloniki (Kreikka), edustajinaan asianajajat K. Adamantopoulos, V. Akritidis ja J. Gutiérrez Gisbert, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään: M. Condou ja D. Triantafyllou), jota tukee Helleenien tasavalta (asiamiehinään: I. Chalkias ja C. Tsiavou), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan osittain Kreikan puuvillaviraston Kreikassa puuvillaan soveltamasta tukijärjestelmästä 20 päivänä heinäkuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 2000/206/EY (EYVL L 63, s. 27), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. García-Valdecasas sekä tuomarit P. Lindh, J. D. Cooke, P. Mengozzi ja H. Legal, kirjaaja:

hallintovirkamies J. Plingers, on antanut 16.10.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.
- 3) Helleenien tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 259, 9.9.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

21 päivänä lokakuuta 2003

asiassa T-368/00: General Motors Nederland BV ja Opel Nederland BV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Kilpailu – Autojen jälleenmyynti – EY 81 artikla – Asetus N:o 123/85 ja N:o 1475/95 – Markkinoiden eristäminen – Viennin rajoittamiseen tähtäävä yleisstrategia – Toimitusten rajoittaminen – Rajoittava bonusjärjestelmä – Vientikielto – Sakko – Kilpailusääntöjen rikkomisen vakavuus ja kesto – Suhteellisuus – Sakkojen laskemista koskevat suuntaviivat)

(2004/C 7/54)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-368/00, General Motors Nederland BV, kotipaikka Sliedrecht (Alankomaat), Opel Nederland BV, kotipaikka Sliedrecht, edustajinaan asianajajat D. Vandermeersch, R. Snelders ja S. Allock, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään: W. Mölls ja A. Whelan), jossa kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensisijaisesti kumoamaan EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan mukaisesta menettelystä 20 päivänä syyskuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2001/146/EY (asia COMP/36.653 – Opel) (EYVL 2001, L 59, s. 1) ja toissijaisesti kumoamaan kantajille tässä päätöksessä määrätyn sakon tai alentamaan sen määrää, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. J. Forwood sekä tuomarit J. Pirrung ja A. W. H. Meij, kirjaaja: H. Jung, on antanut 21.10.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan mukaisesta menettelys-
tä (Asia COMP/36.653 – Opel) 20 päivänä syyskuuta 2000
tehty riidanalainen komission päätös 2001/146/EY kumotaan
siltä osin kuin siinä todetaan EY 81 artiklan 1 kohdan vastaisen
rajoitettuja toimituksia koskevan toimenpiteen olemassaolo.
- 2) Kantajille riidanalaisen päätöksen 3 artiklassa määrätyn sakon
määrää alennetaan 35 475 000 euroon.
- 3) Kanne hylätään muilta osin.
- 4) Kantajat vastaavat neljästä viidesosasta omista oikeudenkäynti-
kuluistaan ja korvaavat neljä viidesosaa komission oikeuden-
käyntikuluista, ja komissio vastaa viidesosasta omia oikeuden-
käyntikulujaan ja korvaa viidesosan kantajien oikeudenkäynti-
kuluista.

(¹) EYVL C 61, 24.2.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

16 päivänä lokakuuta 2003

asiassa T-47/01: Co-Frutta Soc. coop. rl vastaan Euroopan
yhteisöjen komissio (¹)

(Kumoamiskanne – Oikeus tutustua asiakirjoihin – Päätös
94/90/EHTY, EY, Euratom – Hylkääminen – Laajitusääntö
– Harkintavallan väärinkäyttö)

(2004/C 7/55)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-47/01, Co-Frutta Soc. coop. rl, kotipaikka Padova (Italia), edustajinaan asianajajat W. Viscardini, M. Paolin ja S. Donà, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään: P. Stancanelli, P. Aalto ja P. Wölker), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan komission päätöksen, joka sisältyy maatalouden pääosaston 31.7.2000 päivättyyn kirjeeseen ja komission pääsihteerin 5.12.2000 päivättyyn kirjeeseen ja jolla osittain hylättiin kantajan banaanien tuontijärjestelmän yhteydessä esittämät asiakirjapyyntö, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. García-Valdecasas sekä tuomarit P. Lindh ja J. D. Cooke, kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González, on antanut 16.10.2003 tuomion, jonka tuomiolauselmä on seuraava:

- 1) Maatalouden pääosaston 31.7.2000 päivättyyn kirjeeseen sisältyvän päätöksen kumoamiseksi nostettu kanne jätetään tutkimatta.

- 2) Muilta osin kanne hylätään perusteettomana.
- 3) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja komission oikeudenkäyntikuluista.

(¹) EYVL C 150, 19.5.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

23 päivänä lokakuuta 2003

asiassa T-255/01: Changzhou Hailong Electronics & Light
Fixtures Co. Ltd ja Zhejiang Yankon Group Co. Ltd
vastaan Euroopan unionin neuvosto (¹)

(Polkumyynti – Normaaliarvon määrittäminen – Markkina-
talouselosuhteet – Vastaava maa – Asetuksen N:o 384/96
2 artiklan 7 kohta)

(2004/C 7/56)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-255/01, Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures Co. Ltd, kotipaikka Changzhou (Kiina), Zhejiang Yankon Group Co. Ltd, aiemmin Zhejiang Sunlight Group Co. Ltd, kotipaikka Shangyu (Kiina), edustajinaan P. Bentley, QC, ja asianajaja F. Ragolle, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään: S. Marquardt, ja G. M. Berrisch), jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään: V. Kreuzschitz, T. Scharf ja S. Meany), jossa kantajat vaativat Kiinan kansantasaavallasta peräisin olevien integroitujen elektronisten pienloistelamppujen tuontia koskevan lopullisen polkumyyntitullin käyttöönnotosta ja väliaikaisen polkumyyntitullin kantamisesta lopullisesti 16 päivänä heinäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1470/2001 (EYVL L 195, s. 8) kumoamista, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim (laajennettu viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. García-Valdecasas sekä tuomarit P. Lindh, J. D. Cooke, J. Pirrung ja H. Legal, kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on antanut 23.10.2003 tuomion, jonka tuomiolauselmä on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja velvoitetaan korvaamaan neuvoston kulut.

3) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 3, 5.1.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

23 päivänä lokakuuta 2003

asiassa T-279/01, Giorgio Lebedef vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Henkilöstö – Arviointikertomus – Arviointikertomuksen myöhästynyt vahvistaminen – Vahingonkorvauskanne)

(2004/C 7/57)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-279/01, Giorgio Lebedef, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Senningerberg (Luxemburg), edustajinaan asianajajat G. Bouneou ja F. Frabetti, prosessiosoitte Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään J. Currall), jossa kantaja vaatii yhtäältä komission tekemien niiden päätösten kumoamista, joissa hylättiin osittain kantajan tekemät valitukset vahingonkorvauksen saamiseksi häntä koskevien, ajanjaksot 1995/1997 ja 1997/1999 kattavien arviointikertomusten myöhästyneen vahvistamisen aiheuttamasta henkisestä kärsimyksestä, ja toisaalta vahingonkorvausta kyseisestä henkisestä kärsimyksestä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (yhden tuomarin kokoonpano: tuomari V. Tiili), kirjaaja: hallintovirkamies I. Natsinas, on antanut 23.10.2003 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Komissio veloitetaan maksamaan kantajalle 1 500 euron suuruinen summa nimittävän viranomaisen jo myöntämän 619,73 euron suuruisen summan lisäksi.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 3, 5.1.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

21 päivänä lokakuuta 2003

asiassa T-302/01, Gerhard Birkhoff vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 2 artiklan 5 kohta – Vakavasti sairaan tai vammaisen täysi-ikäisen, huollettavana olevan lapsen lapsilisän poistaminen – Perusteltu luottamus)

(2004/C 7/58)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-302/01, Euroopan yhteisöjen komission eläkkeellä oleva entinen virkamies Gerhard Birkhoff, kotipaikka Weitnau (Saksa), edustajanaan asianajaja V. Salvatore, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinaan J. Currall ja A. Dal Ferro), jossa kantaja vaatii, yhtäältä kumoamaan 26.9.2001 tehdyn nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla hylättiin valitus, jonka kantaja oli tehnyt 4.7.2001 tehdystä komission päätöksestä, jolla viimeksi mainittu poisti kantajalle tämän tyttärestä maksetun lapsilisän, ja jossa kantaja toisaalta vaatii aineellisten vahinkojen ja henkisen kärsimyksen korvaamista, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (toinen jaosto): puheenjohtaja : N. J. Forwood, tuomarit: J. Pirrung ja A. W. H. Meij, kirjaaja: H. Jung, on 21.10.2003 antanut tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Kumotaan 4.7.2001 tehty komission päätös, jolla poistettiin 1.7.2001 lukien kantajalle tämän täysi-ikäisestä tyttärestä maksettu lapsilisä.
- 2) Lausunnon antaminen siitä kanteen osasta, jossa vaaditaan vahingonkorvausta siitä, että kantajan tytär jäi vaille EY:n sairaskassan tarjoamaa turvaa, sekä siitä kanteen osasta, jossa vaaditaan korvausta riidanalaisen päätöksen veroseuraamuksista, raukeaa.
- 3) Vahingonkorvauskanne hylätään muilta osiltaan.
- 4) Komissio veloitetaan korvaamaan kaksi kolmasosaa kantajan oikeudenkäyntikuluista, myös niistä kuluista, joita hänelle aiheutui tätä asiaa koskevasta välitoimimenettelystä.

(¹) EYVL C 44, 16.2.2002.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

22 päivänä lokakuuta 2003

**asiassa T-311/01: Les Éditions Albert René vastaan sisä-
markkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mal-
lit) (SMHV) ⁽¹⁾**

**(Yhteisön tavaramerkki – Väittemenettely – Aikaisempi yhteis-
sön tavaramerkki ASTERIX – Sanan ”starix” sisältävän
kuvionmerkin rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi koskeva
hakemus – Suhteelliset hylkäysperusteet – Asetuksen N:o 40/
94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 5 kohta)**

(2004/C 7/59)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-311/01, Les Éditions Albert René, kotipaikka Pariisi (Ranska), edustajanaan asianajaja J. Pagenberg, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehinään: A. von Mühlendahl ja G. Schneider), sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) valituslautakunnassa käydyin menettelyn vastapuolena Trucco sistemi di telecomunicazione SpA, kotipaikka Milano (Italia), jossa kantaja on nostanut kanteen sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ensimmäisen valituslautakunnan 2.10.2001 tekemästä päätöksestä (asia R 1030/2001-1), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit P. Mengozzi ja M. Vilaras, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on antanut 22.10.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EYVL C 56, 2.3.2002.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

23 päivänä lokakuuta 2003

asiassa T-24/02: Maddalena Lebedef-Caponi vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(2004/C 7/60)

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

23 päivänä lokakuuta 2003

asiassa T-25/02, Michel Sautelet vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Henkilöstö – Arviointikertomus – Arviointikertomuksen myöhästynyt vahvistaminen – Vahingonkorvauskanne)

(2004/C 7/61)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-25/02, Michel Sautelet, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Luxembourg (Luxemburg), edustajanaan asianajajat G. Bouneou ja F. Frabetti, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään J. Currall ja C. Berardis-Kayser), jossa vaaditaan yhtäältä komission niiden päätösten kumoamista, joilla osittain hylättiin kantajan valitukset, joissa vaadittiin korvauksia henkisestä kärsimyksestä, joka kantajalle aiheutui siitä, että hänestä ajanjaksoille 1993/1995, 1995/1997 ja 1997/1999 laaditut jaksottaiset arviointikertomukset vahvistettiin myöhässä, ja toisaalta korvauksia kyseisestä henkisestä kärsimyksestä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim (yhden tuomarin kokoonpano; tuomari V. Tiili), kirjaaja: hallintovirkamies I. Natsinas, on 23.10.2003 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Komissio velvoitetaan maksamaan kantajalle 3 000 euron suuruisen summan nimittävän viranomaisen hänelle jo myöntämän 1 500 euron suuruisen summan lisäksi.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 118, 18.5.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

21 päivänä lokakuuta 2003

asiassa T-392/02, Solvay Pharmaceuticals BV vastaan Euroopan unionin neuvosto (¹)

(Direktiivi 70/524/ETY – Liikkeeseen laskemisesta vastaavalle henkilölle myönnettävä yhteisön lupa rehussa käytettävälle lisäaineelle – Siirtymäkauden järjestelmä – Luvan peruuttaminen – Kumoamiskanne – Tutkittavaksi ottaminen – Peruuttamisen edellytykset – Varovaisuusperiaate – Yhdenvertaisen kohtelun, oikeusvarmuuden, hyvän hallinnon ja vilpittömän mielen periaatteet)

(2004/C 7/62)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

asiassa T-392/02, Solvay Pharmaceuticals BV, kotipaikka Weesp (Alankomaat), edustajinaan asianajajat C. Meijer, F. Herbert ja M. L. Struys, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään M. Balta ja M. Ruggery Laderchi, jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään A. Bordes, jossa kantaja vaatii, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan rehujen lisäaineista annetun neuvoston direktiivin 70/524/ETY muuttamisesta tietyn lisäaineen hyväksymisen peruuttamisen osalta ja komission asetuksen (EY) N:o 2430/1999 muuttamisesta 23 päivänä syyskuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1756/2002 (EYVL L 265, s. 1), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. J. Forwood sekä tuomarit J. Pirrung ja A. W. H. Meij, kirjaaja: johtava hallintovirkkamies J. Palacio González, on 21.10.2003 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut välitoimimennettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.
- 3) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan välitoimimennettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.

(¹) EUVL C 55, 8.3.2003.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

9 päivänä heinäkuuta 2003

asiassa T-288/02 R, Asian Institute of Technology (AIT) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(Välitoimimennettely – Kiireellisyys – Puuttuminen)

(2004/C 7/63)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-288/02 R, Asian Institute of Technology (AIT), kotipaikka Pathumthani (Thaimaa), edustajinaan asianajaja H. Teissier du Cros, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään P.-J. Kuijper ja B. Schöfer), jossa hakija vaatii komission 22.2.2002 tekemän sellaisen päätöksen täytäntöönpanon keskeyttämistä, joka koskee Asia-Invest-ohjelmaan kuuluvan tutkimussopimuksen tekemistä Center for Energy-Environment Research and Developmentin kanssa, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on 9.7.2003 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Välitoimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

**Deutsche Post AG:n ja Securicor Omega Express Limite-
din 8.10.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan
nostama kanne**

(Asia T-343/03)

(2004/C 7/64)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Deutsche Post AG ja Securicor Omega Express Limited ovat nostaneet 8.10.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajana on asianajaja T. Lübbig.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 27.5.2003 tehdyn komission päätöksen valtioneudesta N 784/2002, United Kingdom, "Government rural network support funding, debt payment funding and rolling working capital loan to Post Office Limited", K(2003) 1652 lopull., siltä osin kuin sinä päätetään kantelumenettely, joka tuli vireille kantajien 3.12.2002 päivätyllä kirjeellä.
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat 3.12.2002 päivätyssä kirjeessään, että komissio tarkastaa postiyrityksen nimeltä Consignia plc (Royal Mail Group plc) kustannus- ja tulorakenteen pakettialalla ja pikapakettiliiketoiminnassa ristikkäistuen kannalta.

Kantajat kohdistavat kanteessaan moitteita siihen, että niiden vireille panema valtioneutukia koskeva kantelumenettely päätettiin riidanalaisella päätöksellä. Kantajat vastustavat erityisesti sitä, että komissio päätti jo valmistavan tutkinnan vaiheessa valtioneutukia koskevan tarkastusmenettelyn kantelun aiheen kannalta riidanalaisella hyväksymispäätöksellään.

Kantajien mukaan komission olisi kantajien kantelumenettelyssä esittämät seikat asianmukaisesti ja kattavasti tutkittavaan todeta vakavat vaikeudet ja epäillä kantelussa esiin tuotujen seikkojen soveltuvuutta yhteismarkkinoille ja ryhtyä päätarkastusmenettelyyn. Kantajat nimittäin huomauttivat kantelussaan, että Ison-Britannian postin pakettipalvelut eivät saavuttaneet Saksan liittotasavallan toimenpiteistä Deutsche Post AG:n hyväksi 19.6.2002 tehdystä komission päätöksessä⁽¹⁾ edellytettyä kustannusten kattamisen astetta, minkä vuoksi kyseessä on perusteltu epäily – Deutsche Postia koskevassa päätöksessä valtioneutukia koskevien sääntöjen mukaan kielletystä – ristikkäistuesta pakettialalla.

Kantajat väittävät, että pakettipalvelut, jotka olivat kantajien moitteiden kohteena kantelussa, mainitaan komission päätöksessä vain marginaalisesti ja ilman yksittäisten liiketoimintalueiden rakenteellista erittelyä. Komissio ei ole tutkinut, oliko "Parcel Services"-palvelujen osalta kyse yleispalvelun pakettipalveluista vai esimerkiksi pikapakettien kuljetuksesta ja siten jo kauan sitten vapautetusta kilpailualueelta. Tämä merkitsee, että päätöksessä on kantajien ristikkäistuesta paket-

tialalla ja pikapakettiliiketoiminnassa esittämien väitteiden kannalta kumoamisperustan muodostava puute (EY 253 artiklan vastaisuus).

(¹) EYVL L 247, s. 27.

Eugénio Branco Lda:n, selvitystilassa, 9.10.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-347/03)

(2004/C 7/65)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

Eugénio Branco Lda, selvitystilassa, on nostanut 9.10.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan toimipaikka on Lissabon, ja asiamiehenä asianajaja Bolota Belchior.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa 23.10.2002 tehdyn komission päätöksen K(87) 0860, jolla pienennetään komission päätöksellä (asiakirja 870302P3) hyväksytyille koulutushankkeille myönnettyä Euroopan sosiaalirahaston (ESR) tukea, ja vaaditaan kantajaa palauttamaan 13.929,57 euron suuruinen summa, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää, että riidanalainen tuen pienentäminen ja tästä seuraava tuen palautusvelvollisuus johtuvat siitä, että komissio ei ole hyväksynyt ESR:n rahoitustuen loppuosaa koskevaa maksupyyntöä ja koska se ei ole kelpuuttanut tiettyjä sille esitettyjä menoja.

Kantaja teki 29.6.1986 Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeulle (Euroopan sosiaalirahastoa koskevasta asiasta vastaava kansallinen viranomainen; jäljempänä DAFSE) hakemuksen, jolla se pyysi ESR:n tukea koulutushanketta varten, ja komissio hyväksyi tämän hakemuksen.

Tämän jälkeen kantaja teki DAFSE:lle tuen loppuosaa koskevan maksupyynnön, joka oli 991.009 PTE:n suuruinen ESR:n osalta ja 810.226 PTE:n suuruinen Portugalin valtion osalta. DAFSE vahvisti tämän pyynnön, jonka komissio hyväksyi 13.3.1989 päivätyllä asiakirjalla nro 4242, vaikka se katsoikin, ettei 1.192.162 PTE:n suuruista summaa voitu hyväksyä. Komissio päätti kuitenkin 17.2.1998 keskeyttää tuen maksamisen.

Portugalin oikeusviranomaiset päättivät olla jatkamatta kantajaa vastaan nostettuja kanteita, mikä kantajan mukaan tarkoitti sitä, ettei sen ollut katsottu toimineen lainvastaisesti. Komissio teki kuitenkin kanteen kohteena olevan päätöksen.

Kanteen kohteena oleva päätös on asetuksen N:o 2950/83 ja neuvoston päätöksen 83/516/ETY vastainen, koska kantaja on täyttänyt kaikki ESR:n tuen myöntämisedellytykset, minkä vuoksi sille on syntynyt ”henkilökohtaisia ja subjektiivisia oikeuksia”.

Päätöksellä loukataan myös luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteita, koska komission hyväksyvällä päätöksellä myönnettiin kantajalle oikeus saada tukia ja saatiin aikaan oletus, että se saisi tuet, jos se toteuttaisi hankkeen sovitulla tavalla, samoin kuin siksi, että kanteen kohteena oleva toimi olisi voitu toteuttaa jo vuonna 1989.

Kanteen kohteena olevalla päätöksellä loukataan vakavalla tavalla suhteellisuusperiaatetta, koska kantaja on vastannut menoista olettaen, että komissio täyttäisi sitoumuksensa.

Corsica Ferries Francen 13.10.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-349/03)

(2004/C 7/66)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Corsica Ferries France, kotipaikka Bastia (Ranska) on nostanut 13.10.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Stéphane Rodrigues ja Christian Scapel, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 9.7.2003 tehdyn komission päätöksen, joka koskee rakennemuutostukea, jonka Ranska aikoo myöntää Société Nationale Maritime Corse-Méditerranéelle
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio on riidanalaisella päätöksellä päättänyt, että rakenne-
muutostuki, jonka Ranska aikoi myöntää Société Nationale Maritime Corse-Méditerranéelle, soveltui tietyillä edellytyksillä yhteismarkkinoille. Kantaja kiistää tämän päätöksen pätevyyden ja toteaa, että sillä on välitön ja henkilökohtainen intressi saada päätös kumotuksi ottaen huomioon sen aktiivinen osallistuminen tukea koskevaan muodolliseen tutkintamenetelyyn ja sen kilpailuasemaan kyseessä olevilla markkinoilla.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi yhtäältä riidanalaisen päätöksen perustelujen puuttumiseen sekä toisaalta aineellisia kysymyksiä ja arviointia koskeviin ilmeisiin virheisiin.

Wirtschaftskammer Kärntenin ja best connect Ampere Strompool GmbH:n 13.10.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-350/03)

(2004/C 7/67)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Wirtschaftskammer ja best connect Ampere Strompool GmbH Kärnten, Klagefurt (Itävalta) ovat nostaneet 13.10.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja M. Angerer.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa keskittymän julistamisesta yhteismarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvaksi 11 päivänä kesäkuuta 2003 tehdyn komission päätöksen asiassa COMP/M.2947 – Verbund/EnergieAllianz ja velvoittaa vastaajan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komisso on antanut riidanalaisella päätöksellä luvan useiden itävaltalaisien yritysten fuusioitumiseen E&S GmbH:n ja Verbund Austrian Power Trading AG:n kanssa tietyin ehdoin.

Kantajat katsovat, että E&S GmbH ja Verbund Austrian Power Trading AG eivät ole fuusiovalvonta-asetuksen ⁽¹⁾ 3 artiklassa, kun se luetaan yhdessä itsenäiselle taloudelliselle yksikölle kuuluvaa toimintaa hoitavien yhteisyritysten käsitteestä annetun komission tiedonannon ⁽²⁾ kanssa, tarkoitettuja itsenäiselle taloudelliselle yksikölle kuuluvaa toimintaa hoitavia yhteisyrityksiä. Erityisesti seuraavat elementit puuttuvat: yhteinen määräysvalta, mahdollisuus saada käyttöön riittävästi omia voimavaroja, oma henkilökuntaherruus, oikeus hankkia olennainen osa sähköstä emoyhtiöiden vaikutusalueen ulkopuolelta ja lupa myydä sitä vapaasti markkinoilla. Tähän keskittymään liittyy välittömästi menettelyiden yhteensovittamista, minkä takia yrityskeskittymähänke on mitätön myös asetuksen 2 artiklan 4 kohdan ja EY 81 artiklan 1 ja 2 kohdan perusteella. Komission olisi pitänyt päätyä tähän tulokseen yrityskeskittymähankkeen tutkinnassa.

Kantajat esittävät vielä, että myös tämän yrityskeskittymähankkeen ulkopuolella on odotettavan ”ryhmävaikutuksen” takia odotettavissa muita menettelyiden yhteensovittamisia, jotka ovat samaten EY 81 artiklan 2 momentin nojalla mitättömiä.

Lisäksi kantajat katsovat, että suunniteltu yrityskeskittymähänke rajoittaa voimakkaasti vapaata kilpailua Itävallan sähkömarkkinoilla ja johtaa Itävallan sähkömarkkinoiden edelleeneristämiseen Euroopan yhteisön sähkömarkkinoihin nähden, koska kynnys pyrkii Itävallan sähkömarkkinoille nousee entisestään. Komission asettamat ehdot eivät muuta tätä millään tavalla.

(1) Yrityskeskittymien valvonnasta annettu neuvoston asetuksen N:o 4064/89 (EYVL 1990, L 257, s. 13).

(2) EYVL 1998, C 66, s. 1.

Schneider Electric SA:n 10.10.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-351/03)

(2004/C 7/68)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Schneider Electric SA, kotipaikka RUEIL-MALMAISON (Ranska), on nostanut 10.10.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen

komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Marc Pittie ja Antoine Winckler.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- velvoittaa yhteisön maksamaan sille 1 663 734 716,76 euron suuruisen määrän
- vähentää tätä summaa tarvittaessa enintään 1 663 595,74 eurolla sen mukaan, miten oikeudenkäyntikulujen määrät vahvistetaan asioissa T-310/01, T-77/02 ja T-77/02 R
- korottaa tätä summaa 4 prosenttiin vuotuisella korolla 4.12.2002 lähtien siihen saakka, kunnes koko suoritus on maksettu
- korottaa tätä summaa sen veron määrällä, joka Schneiderille määrätään suorituksen maksuuhetkellä
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tässä asiassa kantajana oleva yhtiö pyrkii saamaan korvausta siitä vahingosta, jota se väittää kärsineensä komission toiminnan vuoksi sen käsitellessä asiaa COMP/M.2283 – Schneider Electric / Legrand, jonka johdosta annettiin tuomiot T-310/01 ⁽¹⁾ ja T-77/02 ⁽²⁾.

Kantaja väittää, että komissio on tuon menettelyn kuluessa – jonka päätteeksi annettiin 10.10.2001 kieltopäätös – syyllistynyt lukuisiin virheisiin, joista suurimman osan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut tapahtuneiksi. Kantaja väittää myös, että komissio on syyllistynyt kyseisen kieltopäätöksen jälkeisessä menettelyssä virheisiin, joita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole vielä todennut tapahtuneiksi ja jotka ovat lisänneet kantajan kärsimää vahinkoa. Kantajan mukaan komission kyseisen toiminnan on katsottava selkeästi ja vakavasti ylittävän sen harkintavallan rajat, joka komissiolla on sen arvioidessa yrityskeskittymän soveltuvuutta.

Kantajan mukaan komissio on toiminut epälojaalisti menettelyssä, jonka päätteeksi annettiin 10.10.2001 päivätty päätös, kantajan puolustautumisoikeuksia on loukattu, yrityskeskittymän osapuolten välisiä suhteita on välineellistetty, sen oikeutta tulla kuulluksi puolueettoman viranomaisen toimesta on loukattu, komission toiminta 30.1.2002 määrätyn erottamisen yksityiskohtien osalta on ollut ehdotonta, komission yksinomainen toimivalta on jätetty huomiotta vakavalla ja ilmeisellä tavalla ja marraskuussa 2002 ehdotettuja korjaavia toimenpiteitä on arvioitu virheellisesti.

(1) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 22.10.2002, Schneider v. komissio (Kok. 2002, s. II-4071).

(2) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 22.10.2002, Schneider v. komissio (Kok. 2002, s. II-4201).

Giorgio Lebedefin 15.10.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-352/03)**

(2004/C 7/69)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Giorgio Lebedef, kotipaikka Senningerberg (Luxemburg), on nostanut 15.10.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Gilles Bounéou ja Frédéric Frabetti, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- myöntää kantajalle 5 000 euron summan vahingonkorvauksena henkisestä kärsimyksestä, joka hänelle on aiheutunut siitä, että hänestä ajanjaksolle 1999–2001 laadittu jaksittainen arviointikertomus laadittiin viiveellä (viivästynyt lisääminen kantajan henkilökansioon)
- päättää oikeudenkäyntikuluista ja velvoittaa komission korvaamaan ne.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa siihen, että henkilöstösääntöjen 43 artiklan täytäntöönpanon yleisiä suuntaviivoja on rikottu, hyvän hallinnon periaatetta on loukattu ja huolenpito-velvollisuutta on laiminlyöty. Kantaja väittää, että hänelle on aiheutunut tästä henkistä kärsimystä ja että kyseessä on lisäksi henkinen ahdistelu, jolla pyritään rajoittamaan ammatillisen järjestäytymisen vapautta.

Inge-Lise Nielsenin 14.10.2003 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne**(Asia T-353/03)**

(2004/C 7/70)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Inge-Lise Nielsen, kotipaikka Villers-la-Ville (Belgia), on nostanut 14.10.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis ja Etienne Marchal, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa neuvoston varapääsihteerin 29.11.2002 tekemän päätöksen, jolla kantajan nimeä ei ole otettu palkkaluokkaan C2 ylennettyjen virkamiesten luetteloon vuoden 2002 ylennyskierröksellä
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi henkilöstösääntöjen 45 artiklan rikkomiseen siltä osin kuin vastaaja on tehnyt ilmeisen arviointivirheen suorittaessaan ansioiden vertailun ottamatta huomioon arviointien eroja toimielimen eri yksiköiden välillä.

Gemma Reggimentin 20.10.2003 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne**(Asia T-354/03)**

(2004/C 7/71)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Gemma Reggimenti, kotipaikka Woluwé-Saint-Lambert (Belgia), on nostanut 20.10.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan parlamenttia vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Claudine Junion, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa Euroopan parlamentin 17.7.2003 tekemän päätöksen sikäli, kuin siinä kieltäydytään maksamasta kantajalle matkakuluja 6.8.1999 lähtien
- velvoittaa Euroopan parlamentin maksamaan kantajalle tämän tyttären eduksi matkakulut 6.8.1999 lähtien
- velvoittaa Euroopan parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan parlamentin virkamiehenä toimivan kantajan tytär on määrätty 6.8.1999 annetulla tuomioistuimen päätöksellä asumaan ensisijaisesti kantajan luona. Kantaja ja hänen puolisonsa, joka on niin ikään virkamies, on tuomittu avioeroon 31.10.2001 annetulla tuomiolla, joka on julkaistu 12.1.2002. Parlamentti päätti maksaa kantajalle ainoastaan puolet tämän tyttären matkakuluista vuodesta 2002 lähtien, minkä vuoden kuluessa avioero astui voimaan.

Nyt esillä olevalla kanteella kantaja riitauttaa kyseisen päätöksen väittämällä, että henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevaa 8 artiklaa on rikottu. Kantaja väittää, että kun otetaan huomioon päätös, jolla hänen tyttärensä on määrätty asumaan ensisijaisesti hänen luonaan, tyttären on katsottava olevan hänen huollettavanaan ja täten hänelle on maksettava matkakulut kokonaisuudessaan.

Bruno Gollnischin ynnä muiden 23.10.2003 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne

(Asia T-357/03)

(2004/C 7/72)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Bruno Gollnisch, kotipaikka Limonest (Ranska), Marie-France Stirbois, kotipaikka Villeneuve-Loubey (Ranska), Carl Lang, kotipaikka Boulogne-Billancourt (Ranska), Jean-Claude Martinez, kotipaikka Montpellier (Ranska), Philip Claeyns, kotipaikka Overijse (Belgia) ja Koen Dillen, kotipaikka Anvers (Belgia), ovat nostaneet 23.10.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan parlamenttia vastaan. Kantajien edustaja on asianajaja Wallerand de Saint Just.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan parlamentin puhemiesistön 2.7.2003 tekemän päätöksen ja erityisemmin säännökset, joissa hyväksytään Poetteringin tekemä ehdotus, joka koskee van Hulthenin kertomusta, joka koskee talousarvion alamomentilla 3701 olevien varojen käyttöä koskevien sääntöjen muuttamista
- velvoittaa Euroopan parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja asianajajan palkkion, jonka suuruus on 10 000 euroa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen⁽¹⁾ tultua voimaan 1.1.2003 parlamentti aloitti menettelyn talousarvion sitä alamomenttia 3701 koskevien sääntöjen muuttamiseksi, jolla olevat varat on tarkoitettu kattamaan poliittisten ryhmien ja sitoutumattomien jäsenten sihteeristön hallinnolliset ja toiminnalliset menot. Parlamentin puhemiesistön 2.7.2003 hyväksyvä näiden viimeksi mainittujen sääntöjen tarkistetun version sillä varauksella, että parlamentin työjärjestystä muutetaan ja että uusista kuulemisista käy ilmi, että muut muutokset ovat tarpeellisia.

Kantajat vetoavat uusien sääntöjen voimaan saattamisesta tehdystä päätöksestä nostamansa kumoamiskanteen tueksi aluksi siihen, että tällaisten sääntöjen antamisessa noudatettavia muotomääräyksiä ei ole noudatettu. Kantajat väittävät, että uudet säännöt annettiin heille tiedoksi ehdotuksena, jossa ei mainittu, että kyseessä oli lopullinen virallinen asiakirja. Kantajat väittävät myös, että riidanalainen toimi annettiin ilman, että talousarvion valvontavaliokunta, jolta on pyydetty lausuntoa, oli antanut mietintöään, ja että keskeinen menettely oli näin ollen jäänyt pois. Muotomääräyksiä koskevien kysymysten lisäksi kantajat väittävät myös, että uusilla säännöillä loukataan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta epäämällä vain sitoutumattomilta jäseniltä talousarvion alamomentilta 3701 rahoitettavat uudet menojen luokat tai henkilöiden palvelukseen otot.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002, EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

Siegfried Krahl 17.10.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-358/03)

(2004/C 7/73)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Siegfried Krahl, kotipaikka Zagrebissa (Kroatia), on nostanut 17.10.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis ja Etienne Marchal, prosessioitoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- kumoaa päätöksen jättää korvaamatta kantajalle kaikki hänen asuinkulunsa, joiden määrä on 4 200 euroa kuukaudessa
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- kumoaa riidanalaiset komission päätökset erityisesti siltä osin kuin niissä määrätään oletusarvoisesti 8,04 prosentin suuruinen korko, ja
- velvoittaa komission vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluisistaan sekä korvaamaan kantajan kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi henkilöstösääntöjen liitteessä X olevien 5 ja 23 artiklan rikkomiseen, koska kantajan mukaan vastaaja ei voi jättää korvaamatta hänen asuinkulujaan silloin, kun vastaaja ei ole antanut mitään asuntoa hänen käyttöönsä eikä ole myöskään ehdottanut hänelle mitään vaihtoehtoa.

Graftech International Ltd:n 27.10.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-359/03)

(2004/C 7/74)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Graftech International Ltd, Wilmington, Delaware (Yhdysvallat), on nostanut 27.10.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat barrister K.P.E. Lasok, QC, ja barrister Brian Harnett, prosessiosoitte Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- kumoaa komission päätökset, jotka on tehty 18.7.2001, 23.7.2001, 9.8.2001, 18.8.2003, 11.9.2003 ja 18.9.2003 ja joissa edellytetään GTI:n täyttävän 18.7.2001 tehdyn päätöksen mukaiset velvoitteensa tai asettavan pankkitakauksen uhalla, että 18.7.2001 tehty päätös pannaan täytäntöön syyskuusta 2003 lukien,
- kumoaa riidanalaiset komission päätökset erityisesti siltä osin kuin niissä määrätään 6,04 prosentin suuruinen korko, vaikka markkinakorot ovat paljon alempia,

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoi 18.7.2001 tehdystä päätöksessä, että kantaja ja seitsemän muuta yritystä olivat rikkoneet EY:n perustamisso-pimuksen 81 artiklaa osallistumalla sopimuksiin ja yhdenmu-kaistettuihin menettelytapoihin grafiittielektrodialalla. Samassa päätöksessä määrättiin kantajalle sakko ja vaadittiin tätä mak-samaan se kolmen kuukauden kuluessa tiedoksisaanista ja 8,04 prosentin korkoineen siinä tapauksessa, ettei maksua suoriteta ajallaan. Tämä päätös annettiin tiedoksi kantajalle 23.7.2001 päivätyllä kirjeellä, josta ilmeni myös, että mikäli kantaja nostaa sakon määräämisen johdosta kanteen yhteisö-jen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, täytäntöön-panoon ei ryhdytä niin kauan kuin asia on vireillä tuomioistui-messa, kunhan kantaja maksaa sakon määrästä 6,04 prosentin suuruisen koron ja asettaa pankkitakauksen sakon määrästä. Kantaja teki komissiolle esityksiä ehdottaen erilaisia maksueh-toja, jotka komissio hylkäsi 9.8.2001 päivätyssä kirjeessään. Kantaja nosti niin ikään kanteen 18.7.2001 tehdyn päätöksen johdosta, jolla sakko määrättiin⁽¹⁾. Kantajan tekemät lisäehdo-tukset maksumahdollisuuksien osalta komissio hylkäsi kirjeis-sään, jotka oli päivätty 18.8.2003, 11.9.2003 ja 18.9.2003.

Esillä olevassa kanteessa kantaja vastustaa kaikkia päätöksiä, jotka koskevat maksuehtoja. Kantajan mukaan kyseessä on komission oikeudellinen virhe, kun tämä katsoo, ettei muuta vakuutta kuin pankkitakausta voida hyväksyä. Kantaja väittää lisäksi, että 18.8.2003 tehty päätös on suhteellisuusperiaatteen vastainen, koska se ei ole tasapainoinen asianosaisten edun ja erityisesti kantajan intressin antaa pantiksi rasitteeton varallisuutensa komission vaatiman pankkitakauksen asemesta osalta. Kantaja väittää tämän ohella komission tehneen ilmeisen tosiseikkoja koskevan virheen, kun tämä on katsonut, ettei kantaja ole osoittanut olevansa kykenemätön noudattamaan komission päätöstä, ja kun tämä on arvioinut kantajan talou-dellista asemaa ja sen tarjoaman pantin arvoa. Kantaja katsoo niin ikään, että komission päätökset sovellettavista koroista ovat virheellisiä ja että komissio on rikkonut olennaisia menettelyä koskevia määräyksiä, kun se ei ole antanut kantajal-le tilaisuutta tulla kuulluksi ennen 18.7.2001 tehdyn päätöksen täytäntöönpanoa koskevan päätöksen antamista.

⁽¹⁾ Asia T-246/01 (EYVL C 17, 19.1.2002, s. 16).

Philippe Vanlangendonckin 27.10.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-361/03)

(2004/C 7/75)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Philippe Vanlangendonck, kotipaikka Overijsessa (Belgia), on nostanut 27.10.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Bernard Laurent.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- tutkii Euroopan yhteisöjen henkilöstövalintatoimiston (EPSO) vt. johtajan 17.7.2003 nimittävän viranomaisen ominaisuudessaan tekemän sen päätöksen – joka annettiin tiedoksi 25.7.2003 lähetetyllä ja 28.7.2003 vastaanotetulla kirjeellä – laillisuuden, jolla hylättiin ADIM. B.2:een kuuluvan muutoksenhakuasioita käsittelevän yksikön 27.3.2003 rekisteröimät valitukset nro R/134/03 ja nro R/139/03, jotka koskevat päätöstä kieltäytyä kumoamasta tai korjaamasta kilpailun KOM/A/10/01 läpäisseiden henkilöiden luetteloa, jossa kantajan mukaan ilmiselvästi on virheitä tai säännönvastaisuuksia
- tutkii sen päätöksen laillisuuden, jolla kilpailun KOM/A/10/01 valintalautakunnan puheenjohtaja ja nimittävä viranomainen kieltäytyivät selittämästä ja antamasta asian kannalta merkityksellistä puolueetonta tietoa
- velvoittaa vastapuolen maksamaan kantajalle vahingonkorvauksena 400 000 euroa (jollei kyseistä summaa koroteta tai alenneta oikeudenkäynnissä).

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vastustaa käsiteltävänä olevassa asiassa hallinnon päätöstä kieltäytyä kumoamasta tai korjaamasta kilpailun KOM/A/10/01 läpäisseiden henkilöiden luetteloa, jossa kantajan mukaan ilmiselvästi on virheitä tai säännönvastaisuuksia, sekä päätöstä kieltäytyä antamasta sellaisia tietoja, joita kantaja pyysi voidakseen arvioida, syrittiinkö häntä hänen kansallisuutensa perusteella edellä mainittu kilpailun suullisessa kokeessa ja sen tulosten arvioinnissa.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi

- käsiteltävänä olevassa asiassa tehtyyn ilmiselvään oikeudellisia seikkoja tai tosiseikkoja koskevaan virheeseen, koska valintalautakunta sijoitti varallaololuetteloon 156 kilpailun läpäisyyttä henkilöä eikä 150 tällaista henkilöä, kuten oli kilpailuilmoituksen mukaan tehtävä

- oikeusvaltioperiaatteen loukkaamiseen ja EY:n perustamissopimuksen rikkomiseen, koska kantajan mukaan EPSOn johtaja myönsi, että kilpailuilmoituksen mukaan suullinen koe ei voi päättyä tasatulokseen, minkä valintalautakunnan puheenjohtaja kiisti, vaikka vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kilpailuilmoituksen teksti sitoo valintalautakuntaa
- hakijoiden yhdenvertaista kohtelua koskevan periaatteen loukkaamiseen. Kantaja ihmettelee tämän osalta, miksi valintalautakunta, joka oli suoriutunut erinomaisesti tehtävästään valita hakijat heidän ansioidensa vertailun perusteella sijoille 1–149, osoittautui yhtäkkiä kykenemättömäksi vertailemaan seitsemää tasatulokseen päätyneitä hakijaa ja tekemään eron heidän välillään.

Rafael de Bustamante Tellon 4.11.2003 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-368/03)

(2004/C 7/76)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Rafael de Bustamante Tello, kotipaikka Bryssel (Belgia), on nostanut 4.11.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Ramón García-Gallardo ja María Dolores Domínguez Pérez.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa neuvoston 28.7.2003 tekemän päätöksen, jolla hylättiin 14.4.2003 tehty valitus, joka koski sitä, että kantajalta evättiin oikeus maastamuuttokorvaukseen ja sen vuoksi myös muihin siihen liittyviin korvauksiin
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän asian kantaja riitauttaa sen, että nimittävä viranomainen eväsi häneltä oikeuden maastamuuttokorvaukseen sekä siihen liittyviin korvauksiin (henkilöstösääntöjen liitteessä VII oleva 4 artikla).

Vaatimustensa tueksi kantaja väittää, että

- tosiseikkojen arvioinnissa on tapahtunut oikeudellinen virhe ja ilmeinen arviointivirhe, koska riidanalaisessa päätöksessä ei katsota kantajan Murcian itsehallintoalueen Brysselin valtuuskunnalle tekemää työtä henkilöstösäännöissä tarkoitettuina valtiolle suoritettuina palveluksina, jotka muodostavat poikkeuksen viitejaksoa koskevaa sääntöön. Toissijaisesti kantaja väittää, että vastajana oleva toimielin päätteli riidanalaisessa päätöksessä virheellisesti, että paikka, johon kantajalla oli luontaiset siteet ja jossa hänellä oli tavanomainen asuinpaikka, oli Bryssel eikä Murcia.
- yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on loukattu, koska nimittävä viranomais on kohdellut pääasiallisesti samoja henkilökohtaisia tilanteita eri tavalla.

Arizona Chemical B.V.:n, Eastman Belgium B.V.B.A.:n, Resinall Europe B.V.B.A.:n ja Cray Valley Iberica S.A.:n 29.10.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-369/03)

(2004/C 7/77)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Arizona Chemical B.V., Almere, Alankomaat, Eastman Belgium B.V.B.A., Kallo, Belgia, Resinall Europe B.V.B.A., Brügge, Belgia ja Cray Valley Iberica S.A., Madrid, Espanja ovat nostaneet 29.10.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat Claudio Mereu ja Koen Van Maldegem.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 20.8.2003 tekemän päätöksen D(2003)430245
- toteaa, että kolofonin sisällyttäminen vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY liitteeseen I on lainvastaista
- toissijaisesti toteaa, että kolofonin sisällyttämistä liitteeseen I ei sovelleta kantajiin EY 241 artiklan perusteella
- myöntää kantajille väliaikaisen 1 euron korvauksen vahingoista, jotka aiheutuivat riidanalaisen päätöksen tekemisestä, tai toissijaisesti toteaa välittömästi uhkaavaa ja

riittävällä varmuudella ennakoitavissa olevaa vahinkoa koskevan komission vastuun, vaikka vahingon suuruutta ei voida määrittää täsmällisesti

- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tässä asiassa kyseessä olevassa riidanalaisessa päätöksessä hylättiin kantajien vaatimus poistaa kolofonin luokitus vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY⁽¹⁾ liitteessä I luetteloiduksi vaaralliseksi aineeksi.

Kantajat väittävät kanteensa tueksi, että riidanalainen päätös on lainvastainen, koska kolofonin luokitus ratkaistiin sellaisten koetulosten perusteella, jotka koskevat eri ainetta eli hapetettua kolofonia. Ne väittävät lisäksi, että direktiivin 67/548/ETY mukaisesti tehdyn tieteellisen arvioinnin päätelmät eivät tue kyseistä luokitusta ja että siitä tehty päätös perustuu virheelliseen oletukseen siitä, että kolofoni tuottaa aina hapetettua kolofonia ja että jälkimmäinen aiheuttaa ihon herkistymistä tavallisessa käsittelyssä ja käytössä. Kantajat väittävät myös, että riidanalainen päätös on lainvastainen, koska se perustuu ”ennalta varautumisen periaatteelle”, jota ei sovelleta vaaraan perustuviin päätöksiin, että riidanalainen päätös on EY:n perustamissopimuksen vastainen, koska siinä ei oteta huomioon uutta ja nykyistä tieteellistä tietoa hapetetusta kolofonista, ja lopuksi että riidanalainen päätös loukkaa myös yhteisön oikeuden perusperiaatteita ja erityisesti oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatetta sekä suhteellisuusperiaatetta.

(1) EYVL P 196, 16.8.1967, s. 1–98.

Yves Mahieun 10.11.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-372/03)

(2004/C 7/78)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Yves Mahieu, kotipaikka Bryssel, on nostanut 10.11.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Lucas Vogel

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- kumoaa implisiittisen päätöksen, jonka nimittävän viranomaisen voidaan katsoa tehneen ja jolla hylätään kantajan 29.10.2002 tekemä valitus, jolla hän vaati 6.8.2002 tehdyn päätöksen mitätöimistä; kyseisellä päätöksellä kieltäydyttiin vastaanottamasta 24.1.2002 tehtyä avustus- ja korvaushakemusta henkilöstösääntöjen 24 artiklan ja 90 artiklan 1 kohdan nojalla,
- tarpeellisin osin kumoaa myös kyseisen 6.8.2002 tehdyn päätöksen, jota edellä mainittu 29.10.2002 tehty valitus koski,
- velvoittaa vastaajan maksamaan 50 000 euron suuruisen korvauksen, jollei sen määrää myöhemmin nimenomaisesti lisätä, vähennetä tai täsmennetä,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja oikeudenkäynnin kannalta välttämättömät kulut, erityisesti kotiuttamis-, siirto- ja oleskelukustannukset sekä asianajajapalkkiot.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja teki komissiolle avustuspyyntö, jossa hän vaati tutkimuksen aloittamista ja korvausten maksamista työpaikkakiusaamisen vuoksi, jonka kohteeksi hän oli joutunut Eurostatissa.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa ilmeiseen hänen vaatimuksensa hylkäämisestä tehtyyn päätökseen sisältyvään arviointivirheeseen, luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen, huolenpitovelvollisuuteen sekä yhdenvertaisen kohtelun ja uralla edistämisen periaatteen loukkaamiseen.

Asian T-68/02 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2004/C 7/79)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtajan 15.9.2003 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-68/02, Masdar (U.K.) Ltd. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 131, 1.6.2002.

Asian T-131/02 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2004/C 7/80)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtajan 2.10.2003 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-131/02, Travelex Global and Financial Services Ltd ja Interpayment Services Ltd vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 169, 13.7.2002.

Asian T-159/02 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2004/C 7/81)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtajan 15.9.2003 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-159/02, Masdar (U.K.) Ltd. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 202, 24.8.2002.

Asian T-162/03 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2004/C 7/82)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtajan 30.9.2003 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-162/03, Pascal Millot vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EUVL C 171, 19.7.2003.

III

(Tiedotteita)

(2004/C 7/83)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallinen lehti

EUVL C 304, 13.12.2003

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 289, 29.11.2003

EUVL C 275, 15.11.2003

EUVL C 264, 1.11.2003

EUVL C 251, 18.10.2003

EUVL C 239, 4.10.2003

EUVL C 226, 20.9.2003

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
